

CREATURES
OF COMFORT

CONTEMPORARY
FANTASY FURNITURES

EHLİKEYİF

ÇAĞDAŞ FANTASTİK
TASARIMLAR

EHİ

Yİ

KE

"Ehlikeyif; resim, heykel, yerleştirme ve mobilya tasarımı disiplinlerinde geleneksel sınırları ustalıkla aşan bir yaratıcılıkla üreten uluslararası sanatçı ve tasarımcıları bir araya getirirken form ve işlev arasındaki ilişkiyi de yeniden tanımlıyor."

"Creatures of Comfort brings together international artists and designers with an ingenuity that transcends conventional boundaries between painting, furniture design, sculpture, and installation while redefining the relationship between form and function."

Ev eşyaları kültürlere açılan pencerelerdir; belirli bir mekân ve zamanı deneyimleyen insanları anlamamızı sağlarlar. Domestik objeler zamanla evrilen insan olma tecrübesini açığa çıkarır; insanların geleneklerine, ahlaki değerlerine, teknolojik gelişimlerine ve kolektif hayallerine ışık tutar. İnsan olma durumunun ve insan formunun geçirdiği evrimin ipuçlarını mutfak gereçleri, sandalyeler, masalar, yataklar ve dolaplar verir.

İlk toplumlar, yiyecek ve diğer gereksinimleri saklamak için alanlar oyar ve bu alanları, şans ve koruma getirmesi için mitolojik yaratıklar ve hayvanlarla süslerdi. Veba, batıl inanç ve korkuyla tanımlanan karanlık çağlar, görkemli ve heybetli olmakla birlikte cezalandırıcı olan ve dönemin zorluklarını yansıtan gotik sanat ve mimarinin doğmasına yol açtı. 16. yüzyılda, heybetli ucubeler ve abartılı formlar ile karakterize edilen "grotesk" tasarım biçimi ortaya çıktı. Viktorya dönemi ve 18. yüzyıl tasarımları, sahiplerinin görkemli yaşam tarzlarını yansıtan süslü ve fantastik mobilyalarla tarihe geçti.

Bugün, teknolojinin tehditleri, nüfus yoğunluğu, iklim değişikliği ve salgınlar daha sade zamanlar için kolektif bir açlık yaratmış durumda. Modern yaşamın kapalı mekânlara hapsediği 21. yüzyılda doğaya hiç olmadığımız kadar mesafeliyiz. Doğadan ve onun diğer sakinlerinden izole edilmiş alanlarda yaşıyoruz. Doğaya ait bir canlı bizden izinsiz evimize girdiğinde korkuyla yerimizden sıçradığımız hâlde yine de hâlâ Tabiat Ana ile etkileşime girmeyi, sadece onun verebileceği aldiyet duygusunu hissetmeyi arzuluyoruz. Doğayı içeriye davet etmenin yollarını arıyor, evlerimizi ve işyerlerimizi vazo içinde çiçeklerle, deniz kabuğu koleksiyonlarıyla, tüylü yün bir halıyla, bir odun şöminesiyle ya da bir manzara resmiyle süsleyerek doğadaki dostluklarımızı modern iç alanlarımızda yeniden yaratmaya çalışıyoruz.

Postmodern çağda doğaya ve doğanın içinde yaşayan karmaşık yaratıklara özlem duyuyoruz. Bauhaus ve türevlerinin modern mobilya üzerindeki baskın etkisine rağmen yükselen bir itiraz hareketi, IKEA'nın egemenliği tarafından dayatılan tekdüzelığe yönelik oyuncu bir tepki oluşmuş durumda. Bu akımda, alışılmadık, eğlenceli mobilya tasarımları doğal unsurlarla aşılanıyor ve mizah, ironi, hayal gücü ve fanteziyle güç kazanıyor.

Ehlikeyif, doğanın kentsel hayatlarımıza tekrar girmesi için alan açan yapıtları inceliyor. Sergi, doğadan ilham ve ödünç alarak, kopyalayarak ve taklit ederek onu iç alanlarımıza geri davet etmeyi hedefleyen eserlerden oluşuyor. *Ehlikeyif* bizi yabani doğanın form ve çehreleriyle tekrar bir araya getirmeyi hedefliyor. Sergide yer alan sanatçılar yapıtlarına doğadan unsurlar ve insani nitelikler katarak işlevsel nesnelere ruh kazandırıyorlar.

Domestic objects are windows into cultures; they provide a glimpse of the people occupying a given space and time. Possessions reveal the human experience through time: traditions, customs, values, technological advancements, and collective dreams. It is through utensils, seats, tables, beds, and cabinets that we can piece together the evolution of the human condition and the human form.

Early human societies carved spaces to store food and other necessities, adorning them with mythological creatures and animals for luck and protection. Dark ages, defined by plagues, superstition and fear gave birth to Gothic art and architecture, which, while grand and imposing, were also punishing and reflected the era's hardships. In the 16th century, the "grotesque" form of design emerged, characterized by anomalous amalgamation of monstrous and exaggerated forms. Victorians and 18th century collectors held lavish fantasy furniture in high esteem, reflecting the opulent lifestyles of their owners.

Today, the detriments of technology, over-population, climate change, and pandemics have kindled a collective hunger for a simpler time. Nature feels ever-distant in the 21st century, as modern human life is confined indoors. We dwell in safe zones of isolation from nature and its inhabitants. We react in fear when confronted with a creature belonging to nature inside our living space. Yet we still crave to interact with nature, to feel the sense of belonging only she can provide. We find ways to invite her in: decorating our homes and workplaces with flowers in a vase, a collection of seashells, furry carpets, fireplaces, and landscape paintings. We are in a constant state of attempting to recreate, in our homes, the friendships we had when we lived in nature.

In the postmodern era, we yearn for nature and the complex creatures that inhabit it. Despite the prevailing influence of the Bauhaus and its derivatives on modern furniture, there is a dissenting movement—a whimsical response to the uniformity imposed by IKEA's dominance: unusual, amusing furniture designs infused with natural elements and enhanced by humor, irony, imagination, and fantasy.

Creatures of Comfort examines works that allocate space for nature to re-enter our urban lives. The works are inspired by, borrow from, replicate, or imitate nature as a way of inviting her inside. They reunite us with the forms and faces of the wild. The featured artists bring elements of nature and humanity to their work, giving soul to functional objects.

DOĞANIN K2C AĞINDA

İnsanlar, medeniyetin başlangıcından bu yana Tabiat Ana'nın cömertçe sunduğu zenginlikleri kazıp çıkarmış, onun değerli hazinelerinde ve kusurlu güzelliğinde ilham bulmuştur. Dünya üzerindeki yaşamın temel yapı taşlarını oluşturan nadir metaller, kadim ağaçlar ve şekil verilebilir kil binlerce yıldır sayısız insan yapımı nesne ve mekânın yaratılmasında kullanılmıştır. Şans, koruma ve huzur getirmesi amacıyla bitki, insan, hayvan ve mitolojik yaratıkların yüzleriyle süslenmiş olan bu nesneler, gezegenin doğal güzelliğini ve içinde yaşayan canlıları referans olarak yaratılmıştır.

Bu nesneler, insan deneyiminin zaman içindeki hikâyesini ve doğanın bu hikâyedeki yerini anlatır; dünyanın dört bir yanındaki medeniyetlerin ihtiyaç, inanç ve fantezilerini ortaya koyar. 21. yüzyılda doğal dünyayla ilişkimiz gitgide daha endişe verici bir konu hâlini aldı. Zamanımızın temel krizi olan iklim değişikliği, insan nüfusunun aşırı artması ve fosil yakıtların sınırsız tüketimi gezegenin atmosferinin büyük bir hızla ısınmasına yol açarak doğal dünyanın yıkımı ve yok oluşuyla ilgili bir krize dönüştü. Bu kriz nedeniyle, 2020'lerin başında, doğadan gelen bir patojen bugün hâlâ etkileriyle başa çıkmaya çalıştığımız küresel COVID-19 salgınına yol açtı. Bu sırada, teknolojinin gündelik hayatın her köşesine yayılmasının zararlı etkileri neredeyse birbiriyle özdeş estetik perspektiflerin metalaşmış, geçmişin ilhamını doğadan alan yaratımlarının heterojenliğinden kaçınan, minimalist aynılığa dayalı bir tasarım ekosistemi yarattı. Dolayısıyla insanlar hem doğal dünyayı hem de insanlığı kurtarmak için kolları sıvarken doğayı korumak yeni bir aciliyet kazandı.

Doğal dünyanın akışkanlığına ve organik bütünlüğüne övgü niteliğindeki sanat yapıtlarıyla ve tasarım nesneleriyle, doğanın kentsel yaşamlarımıza yeniden dahil olabilmesi için alan açan işlerden oluşan bir sergi olan *Ehlikeyif*, bu zorlu zamanlara bir cevap görevi görüyor. Sergi, Asya, Amerika, Avrupa ve Orta Doğu'da yaşayan ve çalışan farklı kuşaklardan sanatçı ve tasarımcılar tarafından üretilmiş mobilya, vazo, heykel, lamba, duvar halısı ve resim gibi, Tabiat Ana'nın malzeme ve formlarına duyulan müşterek bir hayranlığın birleştirdiği, birbirinden farklı nesneleri sunuyor. *Ehlikeyif*'in temel önermesini doğanın bu ilham veren gücü, gizem ve sihir dolu dünyası oluşturuyor. Sergi, şirketleşmiş Modernizmin ilham kurutucu aynılığına güçlü bir cevap niteliğinde; bize sadece doğal dünyanın sunabileceği neşe, tuhaflık ve rahatlıktan tat alan yeni bir sanatsal yenilik çağına işaret ediyor.

İslami geleneğin 7. yüzyılda başlayan ve yemyeşil bir bitki örtüsüne atıfta bulunan motiflerle bezenmiş temsili-olmayan sanatından, gerçekçi doğa ve insanlık tasvirlerini örnek alan 14. yüzyıl Güney Avrupa Rönesansı'na kadar doğal dünyadaki yerimiz sanatsal yaşamın merkezi meşguliyetlerinden biri olmuştur. Doğa için dikilmiş bu anıtlar, insanlık tarihinin büyük bir kısmında kültürü tanımlayan mimari yapılarla nesnelerin inşasına yardımcı olan zanaatkârların bireysel yaratıcılığının ürünüydü. Fakat 18. yüzyılın sonlarında Sanayi Devrimi'yle beraber makineler daha önce elle gerçekleştirilen üretim süreçlerini büyük bir hızla devraldı. Elle yapılan yerini makineyle yapılan bırakırken, yetenekli zanaatkârın malzemesi, ustalığı ve tekniği de gözden düşmeye başladı. 19. yüzyılda Arts & Crafts hareketinin başını çeken İngiliz tasarımcı ve yazar William Morris, hem emeği sömürmesi hem de insanın dünyayla ilişkisini tehlikeye atması nedeniyle sanayileşmenin önde gelen eleştirmenlerinden biriydi. Doğal ritimlerle uyum içinde olmayan nesnelerle alay ederek şöyle yazıyordu Morris: "...insan eliyle yapılan her şeyin bir formu vardır ve bu form ya güzeldir ya da çirkin; Doğa'yla uyum içindeyse ve ona yardım ediyorsa güzeldir; Doğa'yla uyumsuzsa ve ona engel oluyorsa çirkindir; [Doğa'ya] kayıtsız olamaz."¹ Morris'in makine yardımıyla ya da makine tarafından yapılan nesnelere duyduğu antipati, aralarında mobilyalar, duvar kâğıtları ve kumaşların da bulunduğu ve sıklıkla kıvrım kıvrım sarmaşıklar, gösterişli çiçekler ve cıvı cıvı kuşlarla doğanın güzelliğini tasvir eden el yapımı ev eşyalarından oluşan muazzam bir portföyün ortaya çıkmasıyla sonuçlandı. Morris'in üslubu, akıcı çizgileri ve organik şekilleriyle yüzyıl başında kıta Avrupa'sını kasıp kavuran Art Nouveau'yla yakınlık kuran bir üsluptu.

Batı dünyası 1914'te Birinci Dünya Savaşı'nın patlak vermesiyle paramparça oldu. Toplumlar savaşın geride bıraktığı yıkımın ardından tekrar ayağa kalkmaya çalışırken Morris'in el yapımı ve doğal olanın basit hazlarına yönelik romantik çağrısı makinenin ve kitlesel verimlilik kapasitesinin çok daha çekici çağrısı karşısında aciliyetini kaybetti. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonraki yılların hızlı sanayileşmesinden doğan Modernizm, o zamandan bu yana geçen yaklaşık bir asır zarfında etrafımızdaki yapıları çevreyi ve birlikte yaşadığımız nesneleri yeniden şekillendirerek Batı'nın imgeleminde benzersiz bir konum edindi. Modernizmin basitleştirilmiş geometrisinin, endüstriyel malzemelere yaptığı vurgunun ve seri üretime duyduğu saygının kökeni pek çok farklı yerde bulunabilir, ama muhtemelen bunların en ünlüsü 1920'ler

1. William Morris, *Art and the Beauty of the Earth* [Sanat ve Dünyanın Güzelliği], 1881.

Almanya'sıdır. Bauhaus sanat ve tasarım ekolü, saf formun zarafet ve sadeliğini kutlayan nesneler yaratmak için doğrusal şekillerle cam, çelik ve başka endüstriyel malzemelerin bolca kullanımının karakterize ettiği makineperest bir estetiği yüceltiyordu. Kısa ömürlü olsa da Bauhaus ekolünün etkisi, sonraki birkaç on yıl boyunca baskın olarak, neredeyse klinik ciddiyetinde nesne ve binalarda ifade bulan yeni bir görsel dili şekillendirmeye başlamıştı. Yüzyıl ortalarında Amerika ve Sovyetler Birliği'nden yayılan ve Bauhausçu tasarım etosunu 1950'lerin kitlesel tüketicisine taşıyan modern tasarımlar, 1960'larda Brütalist mimarinin yükselişi ve IKEA'nın 1970'lerde başlayan sonradan birleştirilecek parçalardan oluşan mobilya devrimi, Bauhaus hareketinden miras kalmıştır. Geçtiğimiz yüzyılın büyük kısmı boyunca, William Morris'in onlarca yıl önce kararlılıkla savunduğu, doğanın sanatsal hayal gücü üzerindeki hükümlerliliği çoktan ölmüş gibi görünüyordu.

olarak, bu sanatçılar zanaatlarını şekillendirmek için teknolojiyi ve makineyle elde edilmiş maddeleri kullanmaktan korkmuyor, ancak ilaveten insan faaliyetlerinin dünyaya verdiği zararın da farkındalar. Bu yüzden birçoğu Morris'in uzun süre savunduğu yavaş ve metodik el işçiliği süreciyle biricik üretimi de benimsiyor. OMM'un üç katına yayılan ve üç tematik grup hâlinde düzenlenen sergi, doğanın hem form (doğal olarak oluşan organizmalar) hem de madde olarak (organik, toprak malzemelerin kullanıldığı nesneler) büründüğü pek çok farklı şekli ele alan nesneleri bir araya getiriyor.

Sanat, tasarım, mimari, film ve çeşitli uğraşı alanlarından gelen bir küresel yaratıcı vizyonerler grubunun elinden çıkan bu nesneler grubu, doğanın giderek daha fazla kentleşen hayatlarımızın nasıl ayrılmaz bir parçası olduğuna dair bir hikâye anlatıyor. *Ehlikeyif* bizi, sanatçı atalarımızın, antik dünya, Rönesans, Barok ve Romantik dönem sanatçılarının bazı dikkat çekici ve acı-

Ama tıpkı Birinci Dünya Savaşı ve küresel bir salgının Bauhaus Modernizminin radikal estetiğini doğurması gibi, 2020'li yılların sanatçı ve tasarımcıları da küresel olarak belirleyici olayların gölgesinde dünyayı baştan hayal ediyor ve 21. yüzyıl estetiğine ustalıklı bir biçim ve doku kazandırıyor. Bu yeni sanatçı ve tasarımcılar grubu, IKEA'nın ve internet çağının tekbiçimliliğine ve kitlesel olarak yeniden üretilebilirliğine bir direniş olarak doğal dünyada teselli buluyor, içinde bulunduğumuz bölünmüşlük ve kargaşa çağında bir bağlantı ve sükûnet duygusu yaratmak için Tabiat Ana'nın hiç tükenmeyen huşu ve hayret uyandırma gücünü kutluyor. *Ehlikeyif*, geçmişin biyofilik dürtülerine bir geri dönüş öneriyor ve kapsamlı malzeme seçimini modernist teknolojik yenilik ile uzman zanaatkârlığı buluşturarak doğayı kutluyor. William Morris'in yaşadığı zamandakinden farklı

liyet taşıyan fikirlerine geri dönme ihtiyacına işaret eden bir grup vizyonerle buluşturuyor.

Sergi özellikle de şimdi, 2024 yılında, gezegenimizin gelecekteki varlığı yoğun tehdit altındayken sanat, tasarım ve doğanın kaçınılmaz ve neredeyse zorunlu iç içeliği üzerine düşünmeye provoke eden bir davet niteliğinde. Sergi, sanatçı ve tasarımcıların, çeşitli felaketler karşısında hem doğaya olan sevgimizi ve ihtiyacımızı hem de doğanın gelecekteki potansiyelini beslemede hepimizin oynayabileceği rolleri tekrar gündeme getiren yeni yaklaşım ve fikirlerin peşinde olduklarını ortaya koyuyor. Bu yaratıcılar grubu, 20. yüzyılın mekanistik dürtülerine bel bağlamak yerine, teselli biyofilik, organik ve doğal olanda buluyor ve William Morris'in şu sözüne yeni bir itibar kazandırıyor: "...doğa her nerede işliyorsa orada güzellik olacaktır."²

THE COMFORT OF NATURE

Since the dawn of civilization, human beings have mined the riches of Mother Nature's bounty, finding inspiration in both her precious materials and her rugged beauty. Rare metals, ancient hardwoods, and pliable clay, among the raw materials that form the basic building blocks of life on Earth, have for millennia been used to create countless human-forged objects and spaces. Often ornamented with florid plant life and the visages of humans, animals, and mythological creatures that referenced and reified the planet's natural beauty and the creatures that inhabit it—objects created for luck, protection and comfort. Such possessions tell the story of the human experience through time—and nature's place within it—illustrating the needs, beliefs, and fantasies of civilizations across the globe. In the 21st century, our relationship to the natural world has become an increasingly fraught subject. The central crisis of our time—climate change—is chiefly concerned with the devastation and destruction of the natural world as we know it, as human overpopulation and the unmitigated consumption of fossil fuels drives a rapid warming of the planet's atmosphere. Owing to this compounding crisis, at the dawn of this decade, a nature-derived pathogen gave rise to the global COVID-19 pandemic, the effects of which we are still grappling with today. Meanwhile, the detrimental impact of technology's pervasiveness in daily life has imposed a commoditized, single stream of nearly identical aesthetic perspectives, creating a design ecosystem of bland minimalist sameness that eschews the heterogeneity of nature-inspired creations of the past. Nature has therefore taken on a new urgency, as human beings rush to save both the natural world and humanity itself.

Creatures of Comfort is a response to these challenging times, an exhibition of artworks and design objects that celebrate the fluidity and organicism of the natural world, presenting works that allocate space for nature to re-enter our urban lives. The exhibition presents furniture, vessels, sculptures, lighting, tapestries, and paintings created by artists and designers working across Asia and America to Europe and South America, disparate objects united by a shared fascination with the materials and forms of Mother Nature. The intoxicating power of nature and its ability to inspire and transfix forms the central premise of *Creatures of Comfort*. The exhibition is a powerful rejoinder to the uninspired sameness of corporatized Modernism, marking a new era of artistic innovation that revels in the joy, whimsy, and comfort that only the natural world can provide.

From the Islamic tradition of non-representational artistry, which, beginning in the 7th century, resulted in high-domed mosque architecture adorned with motifs that referenced lush flora, to the Renaissance in 14th century southern Europe, which looked to the classical ancient world's life-like depictions of nature and humankind, our place in the natural world has formed a central preoccupation of artistic life. These monuments to nature were the result of the individual artistry of craftspeople who helped construct the architectures and objects that defined culture for much of human history. But at the dawn of the Industrial Revolution in the late 18th century, machines rapidly took over the processes that had previously been achieved by hand. Handmade gave way to machine-made, and with it an appreciation for the material, craft, and technique of the skilled artisan. William Morris, a designer and leading instigator of the British Arts & Crafts movement in the 19th-century, was a prominent critic of industrialization, both for its exploitation of labor and the way it compromised human's connection to the Earth. He derided objects that were not in sympathy with natural rhythms: "Everything made by man's hands has a form, which must be either beautiful or ugly; beautiful if it is in accord with Nature, and helps her; ugly if it is discordant with Nature, and thwarts her; it cannot be indifferent," Morris wrote.¹ His revulsion for machine-assisted or -made objects resulted in a prodigious portfolio of handmade homewares, among them furniture, wallpapers, and fabrics, often depicting nature's beauty with swirling vines, lush florals, and chirping birds. His was a style that found a close kinship with the Art Nouveau style sweeping continental Europe at the turn of the century, with its fluid lines and organic shapes.

The Western world broke apart with the outbreak of the Great War in 1914. As societies sought to rebuild in the aftermath of its devastation, Morris' romantic appeal for the simple pleasures of the handmade and the natural felt less urgent than the beckoning call of the machine and its capacity for mass efficiency. For nearly a century since, Modernism, which grew out of the rapid industrialization of the post-World War One years, has held a unique position in the Western imagination, reshaping the built environment around us and the objects with which we live. Its simplified geometry, emphasis on industrial materials, and its veneration for mass production can be traced back to many different lineages, but perhaps most famously to 1920s Germany. There, the Bauhaus school of art and design glorified machinist aesthetics, typified by

1. William Morris, *Art and the Beauty of the Earth*, 1881.

rectilinear shapes and an abundant use of glass, steel, and other industrial materials, to create objects that celebrated the elegance and simplicity of pure form. Though short-lived, the school's influence began to shape a new visual language of almost clinically serious objects and buildings that would predominate for the next several decades. Modern designs emanating from midcentury America and the Soviet Union, which brought the ethos of Bauhausian design to the mass consumer of the 1950s; the rise of Brutalist architecture of the 1960s; and the IKEA flat-packed furniture revolution beginning in the 1970s, are all legacies of the Bauhaus modern movement. For much of the past century, nature's reign over the artistic imagination, which William Morris so steadfastly championed decades earlier, seemed long dead.

added awareness of the toll that human activity has on the earth. As such, many also embrace the slow and methodical process of handcraft and unique production that Morris long advocated for. Distributed across three floors of OMM and organized into three thematic groupings, the exhibition draws together objects that consider the many different shapes that nature takes, whether in form—that of naturally occurring organisms—or substance—objects that use organic, earthen materials.

Together, this group of objects from a global set of creative visionaries, spanning art, design, architecture, filmmaking, and other pursuits, tells the story of the way that nature is an inextricable part of our increasingly urbanized lives. *Creatures of Comfort* presents a group of visionaries whose works allude to the need

But just as World War One and a global pandemic gave rise to the radical aesthetics of Bauhausian Modernism, artists and designers in the 2020s are imagining the world entirely anew in the shadow of globally defining events, giving ingenious shape and texture to 21st century aesthetics. As a resistance to the uniformity and mass reproducibility of IKEA and the Internet age, this new cohort is finding solace in the natural world, celebrating Mother Nature's ongoing inducement of awe and wonder to create a sense of connection and calm in an era of disunity and upheaval. *Creatures of Comfort* proposes a return to the biophilic impulses of the past, celebrating nature by marrying her extensive selection of materials with modernist technological innovation and expert craftsmanship. Unlike the days of William Morris, these artists are not afraid to use technology and machine-derived substances to shape their craft, but with the

to return to some of the salient and pressing ideas of our artistic forebears, the artists of the ancient world, the Renaissance, the Baroque, and the Romantic period.

The exhibition is a provocative invitation to consider the ways that art, design, and nature are inevitably, and almost necessarily, entwined, especially now, in 2024, when the future of our collective planetary survival is under constant threat. What the exhibition reveals is that in the face of various calamitous events, artists and designers are seeking new approaches and new ideas that reclaim both our love of and need for nature and the ways that we all play a part in nurturing its future potential. Rather than rely on the mechanistic impulses of the 20th centuries, this crew of creatives is finding solace in the biophilic, the organic, the natural, giving fresh credence to the words of William Morris: "...wherever nature works, there will be beauty."²

OLUŞUMLAR

Oluşumlar: Dallar ve Taşlar

Oluşumlar: Toprak, Kum ve Tuz

YARATIKLAR

Yaratıklar: Antropomorfizm

Yaratıklar: Zoomorfizm

Yaratıklar: Organizmalar

AÇANLAR

Açanlar: Meyveler ve Çiçekler

Açanlar: Yosun ve Miselyum

OLUŞUMLAR

Oluşumlar: Dallar ve Taşlar

Oluşumlar: Toprak, Kum ve Tuz

Oluşumlar, yeryüzünde bulunan ham maddelerden üretilmiş, doğaya hem ilham hem yapısal imkânlar kaynağı olarak işaret eden çalışmaları içeriyor. Çağdaş hayata uyumlu hâle getirilmek üzere yeniden tasarlanmış olan

bu nesneler, doğal cevherlerin insan dünyasının inşasında oynadığı önderlik rolüne bir övgü niteliğinde. Sergide *Oluşumlar: Dallar ve Taşlar* ile *Oluşumlar: Toprak, Kum ve Tuz* başlıklı iki alt kategori, kelimenin tam anlamıyla yeryüzü tarafından şekillendirilmiş maddeleri içeren eserleri bulunduruyor.

Oluşumlar: Dallar ve Taşlar, tabiat şartlarıyla şekillenmiş hammaddeleri materyal olarak kullanan eserleri içeriyor. Doğada rüzgâr, yağmur, ısı ve zaman birer heykeltıraştır. Zamanın ve çevresel koşulların şekillendirdiği kaya ve taşlarla çalışmak, sanatçıların bizzat Tabiat Ana'yla işbirliği yapmalarını mümkün kılıyor. Taş bir inşaat malzemesi, dekoratif unsur ve ilkel bir araç olarak uzun zamandır insanlık tarihinde önemli bir rol oynamıştır. Bu kategorinin örneklerinden İngiliz tasarımcı Max Lamb, kelimenin İtalyancada hem "şampiyon" hem "örneklem" anlamına gelmesi dolayısıyla *Campione Sandalye* (2016) olarak adlandırdığı prototipini, İtalya'nın Trentino bölgesinde tonalit graniti keşfettikten sonra tasarlar. Çeşitli taş kesme aletleriyle ham taştan yontulmuş olan sandalye, doğal fenomenlerin yeryüzü cevherlerini ne yollarla şekillendirdiğini gösteriyor

↑ Max Lamb, *Campione Sandalye* (prototip) / *Campione Chair* (prototipo), 2016

→ Guillermo Santomà, *TOILETSINK*, detay / detail, 2022

ve doğal dünyanın bütünlüğünü muhafaza ediyor. Yeni Zelandalı Alexandra Batten ve Daniel Kamp'ten oluşan Paris merkezli tasarım ikilisi Batten and Kamp ise metal levhanın katılığıyla buluntu taşı harmanlayarak minimal oturma ve dekor nesneleri yaratıyor.

Eşi Nicoletta Morozzi'yle beraber *Animali Domestici* serisini üreten İtalyan mimar, tasarımcı ve kuramcı Andrea Branzi, bu projeden bahsederken "Nesnelerin yeni bir ifade biçimlerini araştırıyorduk; tıpkı Amazon'daki hayvanlar gibi, renk, koku ve süsleriyle kendi çekiciliklerini oluşturan nesneler." diyor. İkilinin ürettiği nesneler arasında, üzerine çeşitli kabuklu ağaçlardan dallar takılmış, ahşap yüzeyli minimalist bir bank olan *Animali Domestici Bank* (1985) bulunuyor. Modern ve doğal unsurların kaynaştırılması bir taraftan insanla doğal dünya arasındaki diyaloga atıfta bulunurken, diğer taraftan insanın doğayı kendi evinin içine taşımasının modern dünyanın tekdüzelğine karşı bir direniş olduğunu öne sürüyor.

Oluşumlar: Toprak, Kum ve Tuz, karadaki yaşamın özünü oluşturan birçok farklı unsuru bir araya getiriyor. Hollandalı tasarımcı Willem Van Hooff, seramiklerini "iyi bir tasarımın onu fonksiyonel kılan bir zihinden, estetik gösteren bir bedenden ve ona ruh üfleyen bir karakterden oluşması gerektiği" inancıyla tasarlıyor. Ruhun seri üretimin görünürdeki mükemmelliği içinde kaybedildiğini öne süren Van Hooff'un tasarımları organik formlar ve pürüzlü yüzeyler aracılığıyla kilin doğal özelliklerini ve toprak işçiliğini görünür kılıyor. İspanyol mimar, sanatçı ve tasarımcı Guillermo Santomà'nın porselen, alçı ve kireçten yapılmış *TOILETSINK*'i (2022) ise hem toprakta hem de suda bulunan bir madde olan tuza benzeyecek şekilde inşa edilmiş.

YARATIKLAR

Yaratıklar: Antropomorfizm

Yaratıklar: Zoomorfizm

Yaratıklar: Organizmalar

Yaratıklar, doğada bulunan yaratıkların biçim ve ifadelerinden ilham alarak onları kopyalayan veya taklit edilen eserler vasıtasıyla vahşi doğayı modern yaşamın kentsel ortamına yeniden davet eder. Bize rahatlık ve yoldaşlık sunan bu antropomorfik ve zoomorfik varlıklar yaratıcılarına olduğu kadar koleksiyoncularına ve kullanıcılarına da dostlar. *Yaratıklar: Antropomorfizm* ve *Yaratıklar: Zoomorfizm*, insan ve hayvan benzeri nitelikler taşıyan, çeşitli malzemelerden yapılmış eserleri birbirine bağlarken, *Yaratıklar: Organizmalar*'da doğaya mikroskobik ölçekten bakan eserler sergileniyor.

Yaratıklar: Antropomorfizm'de, işlevsel nesnelere birer beden ve hikâye kazandıran sanatçıların eserleri sunuluyor. Bu sanatçılar yüz ifadelerinden; korkuları, arzuları, ritmi ve mizahı ileten vücut diline kadar insana özgü tüm duyumları ifade ediyor. Gaetano Pesce'nin, ismini tasarımcının 1980'lerde yeni malzeme teknolojilerini araştırdığı New York'taki Pratt Enstitüsü'nden alan, *Pratt Sandalyesi* (1984)'nin poliüretan reçine ile yaratılan akışkanlığı, erime sürecindeki yarı saydam bir insan yüzünü görselleştirir.

Bu kategorinin başka bir misali olan, Medellín, Kolombiya'da yaşayan ve çalışan Amerikalı

sanatçı ve tasarımcı Chris Wolston'un pişmiş toprak ve geleneksel hasırdan ürettiği *Bitki Sandalyeleri* (2019) ve *Nalgona Sandalyeleri* (2021) bir dostun sevgi dolu kucaklamasını çağrıştıran bedensel formlarıyla çeşitli oturma birimlerinden oluşuyor. İspanya doğumlu, Londralı sanatçı Saelia Aparicio ise *Rapunzel* (2022), *Prometheus* (2022) ve *Crispy Hug* (2022) gibi, izleyicinin ve oturacak kişinin karşısında savunmasız, çömelik hâlde ve çıplak bir insansı figüre benzeyen huş ağacından tabureler, banklar ve başka heykelsi formlar ile bu kategoride yer alıyor.

Yaratıklar: Zoomorfizm, hayvanların, böceklerin ve mitik yaratıkların form ve özelliklerini taklit eden çalışmalar için alan açıyor. Burada sergilenen nesnelerde, yırtıcı bir kuşun pençelerine benzeyen kancalar ya da avına saldırmaya hazır bir akrebe benzeyen sandalye, hayvan sembolizmiyle ilişkili yüzlerce yıllık alegorileri aklı getiriyor. New Yorklu sanatçı Hannah Levy, 2021 tarihli *İsimsiz* adlı işinde, üzerine nikel kaplı çelikten pençe şeklinde kancalar saplanmış insan derisi benzeri silikon aracılığıyla izleyicileri fetiş kültürüyle tıp endüstrisinin acı ve haz araçlarını nasıl paylaştıkları üzerine düşünmeye davet ediyor. Paris'te yaşayan İranlı sanatçı, tasarımcı ve film yapımcısı Mamali Shafahi ise sergiye üzeri mistik imgelerle kaplı, munis yüzü bir akrebe benzeyen eseri, *Sandalye* (2021) ile mitolojiden bir alıntı sunuyor.

Yaratıklar: Organizmalar, tek bir arke ya da bakteriden bütün bir hücre kolonisine kadar değişen mikroorganizmalara atıfta bulunan, neredeyse hücresel düzeyde infilak etmiş gibi görünen yapıtlardan oluşuyor. Yeni medya teknolojilerini çığıncasına kuralı, biyomorfik formlar geliştirmek için kullanmasıyla tanınan New Yorklu sanatçı ve tasarımcı Misha Kahn, *Birkaç Sökük Uç* (2022) adlı, rengârenk bir moleküler entropiyi tasvir eden, girift, dokuma halısında solucan benzeri yaratıklarla bedensel unsurları bir araya getirerek doğanın kaosundan dolup taşan sonsuz ve çarpıcı güzelliği gözler önüne seriyor. Johannesburg ve Eswatini'deki The Stephens Tapestry'nin el dokuması devasa duvar halısı, dijital imge manipülasyonu ve yüzlerce yıllık el sanatı geleneklerinin dikkatli bir şekilde kaynaştırılmasıyla üretilmiş. Kahn'ın, İtalyan döşemeci Tappezzerie Druetta'nın işbirliğiyle ürettiği *Köstebek Solucanı Yer* (2020) isimli kanepesi ise tam olarak adında söylendiği gibi görünüyor. İkisi de yer altında yaşayan simbiyotik birer tür olan solucan ve köstebek, renkli, yuvarlak formlar olarak sunuluyor; bu iki canlı, kısmen heykel, kısmen oturma ünitesi niteliğindeki bir formda iç içe geçmiş, hatta birbirleri içinde kaybolmuşlar.

AÇANLAR

Açanlar: Meyveler ve Çiçekler

Açanlar: Yosun ve Miselyum

Açanlar, doğal ekosistemlerin sanatçı ve tasarımcılara ilham veren renk bereketini ele alıyor. Bitki yaşamının genellikle coşkulu renkler ve form sınırsızlığıyla tezahür eden güzelliği, yiyecek ve ilaç arayan sayısız canlı türünü kendine çeker. Doğanın renk ve form senfonisini kutlayan *Açanlar*, iki nesne grubunu bir araya getiriyor: *Açanlar: Meyveler ve Çiçekler* ile *Açanlar: Yosun ve Miselyum*.

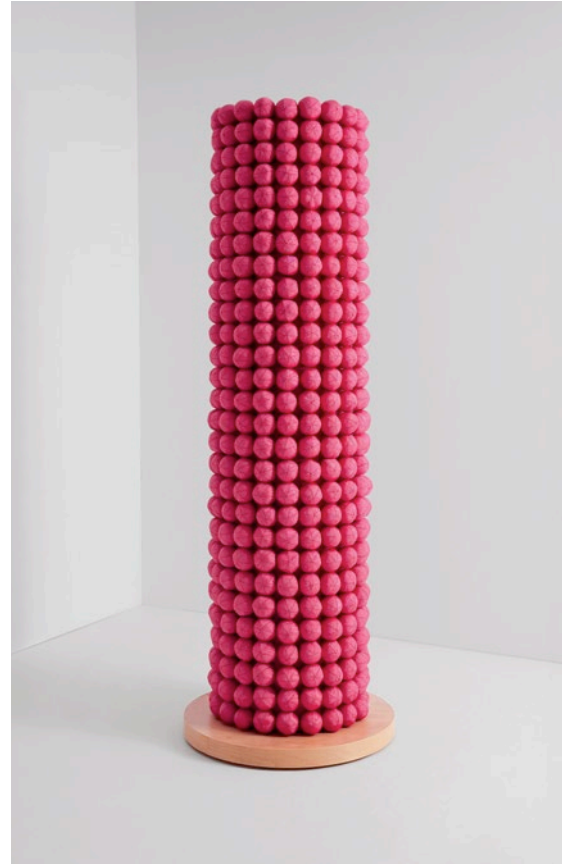
Açanlar: Yosun & Miselyum, mantarsı, çiçeksiz bitkileri işlevsel mobilyalar için hem ilham kaynağı hem de malzeme olarak hayal ediyor. Hollandalı tasarımcılar Klarenbeek & Dros'un *Miselyum Sandalye* (2013-2024) adlı eseri, su, saman ve miselyum karışımı kullanılarak 3B baskıyla üretilmiş bir sandalyenin üzerinde yetişen şoklanmış canlı mantardan oluşan bir mobilya. Hollanda, Almanya ve Belçika merkezli tasarım ikilisi Schimmel & Schweikle'in hem futuristik hem primitif *Yastık Kanepeler* ve *Yastık Koltuğu* (2019) ise insan yapımı bir objeyi ele geçirmiş bir bitki örtüsü ya da yosuna benzer formlarıyla doğanın daimi üstünlüğü hakkında bir çağrışım yapar.

Açanlar: Meyveler ve Çiçekler, bitip tükenmez bir sanatsal olasılıklar kaynağı olan botanik güzelliğin hem ilham verme hem de pigment sağlama yollarını vurguluyor. Misha Kahn'ın *Yok Olmadan Önce* (2022) adlı çok renkli yemek masasının tabanında destek olarak, insanlığın yeryüzünde yol açtığı tahribatın kaosu işaret eden soyut meyve ve hayvan figürleri bulunuyor. İstanbul merkezli tasarım ikilisi Süper Normal, kilden üretilmiş kırılğan Mercan Kaseler'i (2020) ile, nesli tükenmekte olan bir resif formunun narin hareketlerine benzeyen duruşuyla sergide yer alıyor. 2006 yılında kurulmuş ve araştırmalarını eski Berlin Duvarı'nın doğusundan Çin Seddi'nin batısına kadar uzanan Avrasya bölgesinin kültürüne, sözlü tarihlerine, modern mitlerine ve geleneklerine yoğunlaştıran sanat kolektifi Slavs and Tatars'ın el üfleme camdan ürettikleri *Dark Yellow* (2023) lamba, Orta Asya ülkelerinde oval şekilli kabaksı meyvelerin enformasyon ve bilgi alışverişi deposu olarak görülmelerine atıfla tavandan sarkıtılan, olgun ve çok renkli kavunları simgeliyor.

↑ Misha Khan, *Yok Olmadan Önce/ Before They're Gone*, detail / detay, 2021.

→ Süper Normal, *Mercan Kaseler / Coral Bowls*, 2020

→ Studio Yellowdot, *Ova Pembe / Ova Pink*, detail / detay, 2023.

FORMATIONS

Formations: Sticks & Stones

Formations: Soil, Sand & Salt

CREATURES

Creatures: Anthropomorphism

Creatures: Zoomorphism

Creatures: Organisms

BLOOMCORE

Bloomcore: Fruits & Flowers

Bloomcore: Moss & Mycelium

FORMATIONS

Formations: Sticks & Stones

Formations: Soil, Sand & Salt

Formations comprises works rendered in the raw materials of the Earth's surface, pointing to nature as a source of both inspiration and structural possibilities. These primordial objects, repurposed to accommodate contemporary lifestyles, celebrate the primacy of natural elements in constructing the human world. Divided into two sub-themes, *Formations: Sticks & Stones* and *Formations: Soil, Sand & Salt*, the works presented here are literally shaped by the earth.

Formations: Sticks & Stones exhibits works that harness raw materials shaped by natural conditions as source material to create modern designs. In nature, wind, rain, heat and time are sculptors. Working with rocks and stones pre-shaped by time and environmental conditions allow the artists to collaborate with Mother Nature herself.

Stone has always been a vital building material, decorative element and primitive tool. British designer Max Lamb's prototype *Campione Chair* (2016), named for its double meaning of "champion" and "sample" in Italian, was developed after he discovered tonalite granite in Italy's Trentino region. Carved from raw stone with a variety of stone-cutting tools, the chair shows how natural phenomena shape Earth's elements while retaining the integrity of the natural world. Like Lamb, Paris-based design

duo Batten and Kamp, comprised of New Zealanders Alexandra Batten and Daniel Kamp meld the solidity of metal sheet with found stone to create minimalistic seating and decor.

Italian architect, designer, and theorist Andrea Branzi, working alongside his wife, Nicoletta Morozzi, created the *Animali Domestici* series. "We had been investigating a new expressiveness of objects—objects that, like animals in the Amazon, were able to attract their partner through color, perfume, and decor." Branzi said of the project. Among the objects they produced was the *Animali Domestici Bench* (1985), which features a minimalist dark, laminated wood surface onto which sticks from various bark-covered trees are affixed. The integration of both modern and natural elements alludes to the dialogue between humans and the natural world and proposes that drawing nature into one's home is an act of resistance against the blandness of the modern world.

Formations: Soil, Sand & Salt brings together multifarious and abundant elements that form the essence of life on land itself. Dutch designer Willem Van Hooff designs his vessels with the belief that "A good creation needs to have a mind because it has to function, a body because it has to look good, and a soul because it needs to have a character." He argues that the soul often gets lost in the apparent perfection of mass production. His designs bring out the natural properties of clay and earthenware craftsmanship in organic forms and rough textures. Meanwhile, Spanish architect, artist, and designer Guillermo Santomà's *TOILETSINK* (2022), rendered in porcelain, plaster, and lime, is built to reminisce of salt, a material of both earth and water.

➤ Max Lamb, *Campione Sandalye* (prototipo) / *Campione Chair* (prototipo), 2016

→ Willem Van Hooff, *Bili Vase* / *Bili Vazo*, 2020-2021

CREATURES

Creatures: Anthropomorphism

Creatures: Zoomorphism

Creatures: Organisms

Creatures includes works that are inspired by, borrow from, replicate, or imitate forms and expressions of creatures found in nature, inviting them into the urban jungle of our modern lives to reunite us with the wild. These anthropomorphic and zoomorphic entities provide comfort and companionship; they are friends to their creators as well as their collectors and users. *Creatures: Anthropomorphism* and *Creatures: Zoomorphism* connect works in a range of materials with human and animal like qualities, while *Creatures: Organisms* showcases works that mirror nature on a microscopic scale.

Creatures: Anthropomorphism features artists who endow functional objects with a body and a narrative. From facial expressions to body language that communicates fears, desires, rhythm, and humor, these artists articulate sentiments of the human condition. The fluidity of Gaetano Pesce's *Pratt Chair* (1984), named for the Pratt Institute in Brooklyn where he explored new material technologies in the 1980s, is rendered in polyurethane resin, which appears as if a translucent human face is in the process of melting or decaying. Pesce, a legendary Italian architect and designer, famous for humanising his objects, was among those

aligned with the Memphis group, a coterie of design polymaths who rebelled against the cool uniformity of Modernism. Elsewhere, American artist and designer Chris Wolston, who lives and works in Medellín, Colombia, composes seating in terracotta and traditional wicker in shapes that evoke the loving embrace of a friend in his *Plant Chairs* (2019) and *Nalgona Chairs* (2021). The Spain-born, London-based artist Saella Aparicio, meanwhile, creates multi-colored stools, benches, and other sculptural forms from birchwood that resemble a crouching, and often naked, humanoid figure, as in *Rapunzel* (2022), *Prometheus* (2022), and *Crispy Hug* (2022), each vulnerable to the prying eyes of the onlooker and the potential sitter.

Creatures: Zoomorphism provides space for works that emulate the forms and attributes of animals, insects, and mythical creatures. The objects exhibited here invoke centuries-old allegories associated with animal symbolism: from a raptor's claws being used as bindings to a chair in the shape of an arachnid, ready to strike its prey. New York-based artist Hannah Levy utilizes skin-like silicone speared with claw-shaped hooks of nickel-plated steel in her untitled hanging work from 2021, alluding to the ways that fetish culture and the medical industry share instruments of pain and pleasure. Iranian artist, designer, and filmmaker Mamali Shafahi, based in Paris, creates a reclining *Chair* (2021) that resembles a friendly-faced scorpion, covered in mystical images.

Creatures: Organisms features works that appear to erupt at an almost cellular level, referencing microorganisms that range from a single archaea or bacteria to an entire colony of cells. New York-based artist and designer Misha Kahn is known for his use of new media technologies to develop wildly irregular, biomorphic forms. The tapestry *A Few Loose Ends* (2022) is an intricate mohair weaving that depicts a colorful profusion of molecular entropy—worm-like creatures and bodily elements that synthesize how nature's chaos is imbued with endless beauty. Handwoven by the Stephens Tapestry, a studio located in Johannesburg and Eswatini, the large-scale wall-hanging is a careful merging of digital image manipulation and centuries-old craft traditions. Meanwhile, his *Mole Eats Worm* (2020) sofa, a collaboration with Italian upholsterer Tappezzerie Druetta, appears just as its title suggests: The symbiotic worm and mole, both dwelling underground, are presented as colorful, globular forms, intertwined, even consumed with one another in a form that is part sculpture, part seating.

BLOOMCORE

Bloomcore: Fruits & Flowers

Bloomcore: Moss & Mycelium

Bloomcore examines the chromatic profusions of natural ecosystems that inspire artists and designers. The visual beauty of plant life, often marked by exuberant color and boundless forms, attracts a myriad of species seeking out food and medicine. Celebrating nature's symphony of color and form, Bloomcore features two groupings of objects, *Bloomcore: Fruits & Flowers* and *Bloomcore: Moss & Mycelium*.

Bloomcore: Fruits & Flowers highlights botanical beauty as an enduring source of artistic possibility and the ways that it serves as both inspiration and a source for pigments and dyes. Misha Kahn's polychromed *Before They're Gone* (2022) dining table is supported by a profusion of abstract fruits and animal figures at its base, a reference to the chaos of humanity's

devastation of the earth. Istanbul-based design duo Süper Normal, meanwhile, create compelling ceramics like their *Coral Bowls* (2020) that take the form of an endangered reef, delicate arms of earthen clay extending up from the table much as its underwater corollary might. Slavs and Tatars is an art collective formed in 2006 that focuses their research on the culture, oral histories, modern myths, and traditions of Eurasia, the area extending from the east of the former Berlin Wall to the west of the Great Wall of China. Their *Dark Yelblow* (2023) lamp, produced in handblown glass, resembles ripe melons in multi-hued colors hung from the ceiling, a nod to the ways that such ovoid gourds are regarded as repositories of information and knowledge in Central Asian countries.

Bloomcore: Moss & Mycelium imagines fungi and non-vascular, flowerless plants as inspiration and materials for functional furniture. Dutch designer Eric Klarenbeek and Maartje Dros' *Mycelium Chair* (2013-2024) is 3D-printed, using a mixture of water, straw, and mycelium, to create a piece of furniture that is literally composed of living fungus. The Netherlands, Germany, and Belgium-based design duo Schimmel & Schweikle have developed their primitive yet futuristic *Pillow Couch* and *Lounge Chair* (2019) using a material derived from faux fur, simulating moss that takes over man-made objects to foreshadow the eventual prevalence and the ultimate supremacy of nature.

↑ Misha Khan, *Before They're Gone* / *Yok Olmadan Önce*, detail / detay, 2021.

→ Unusual, *Mycelium Chair* (Version 3.0) / *Miselyum Sandalye* (Versiyon 3.0), 2024

→ Slavs and Tatars, *Dark Yelblow*, 2023.

YARATIKLAR

Yaratıklar, doğada bulunan canlıların form ve ifadelerinden ilham alan veya onları taklit eden eserleri inceler; bu eserler, insan ve hayvan benzeri nitelikler taşır. Yüz ifadelerinden beden diline, korku, arzu, ritim ve mizah duygusu gibi duyumları ifade eden bu antropomorfik nesnelerin bazıları insan olma tecrübesini ifade ederken bazıları da zoomorfik bir duyarlılığı yansıtır ve hayvan sembolizmi ile yüzyıllardır var olan alegorileri hatırlatır. Diğerleri ise tek bir mikroorganizma ile bir hücre kolonisi arasındaki varlıkları çağrıştırır. Bu tanıdık, yaşam dolu yaratıklar modern domestik alanlarda yaratıcılarına olduğu kadar kullanıcılarına da arkadaşlık ederler.

CREATURES

Creatures examines objects that are inspired by or imitate the forms and expressions of creatures found in nature; these artifacts exhibit human and animal-like qualities. From facial expressions to body language, they express sensations such as fear, desire, rhythm and a sense of humor. Some of these anthropomorphic objects convey the experience of being human, while others reflect a zoomorphic sensibility and recall centuries-old allegories with animal symbolism. Others evoke beings between a single microorganism and a colony of cells. These familiar, life-filled creatures are as much companions to their creators as they are to their users in modern domestic spaces.

Barbora Žilinskaitė
Bir Çift Yardım Eli, 2021
Extra Pair of Hands

Ahşap tozu, sıkıştırılmış pigment, cila, yapıştırıcı | Wood dust, ply, pigment, varnish, glue
86 × 204 × 86 cm
8 Edisyon | Edition of 8
İdilli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Litvanyalı tasarımcı Barbora Žilinskaitė'nin pratiğinde, insan bedeniyle fonksiyonel nesne etkileşimi önemli bir rol oynar. Materyalleri deneysel bir şekilde kullanan Žilinskaitė, *Bir Çift Yardım Eli* isimli eserinde; ahşap tozu, kontrplak, pigment, vernik ve yapıştırıcı gibi malzemeleri kullanarak doğal taş görünümü elde ederken metaforik ve fiziksel bir "yardım eli" sunar. Joan Miró ve Jean Arp gibi sürrealist sanatçıların eserlerinden etkilenen Žilinskaitė, işlevselliğin yanı sıra modernist bir estetik benimseyerek eserleriyle soyut karakterler ve masalsi objeler yaratır. Abartılı uzuvlar ve vücut parçalarını tasvir eden antropomorfik nesneler, bir refakatçi olarak pozisyon alır.

Lithuanian designer Barbora Žilinskaitė's practice tackles many forms of relationships between functional objects and the human body. Žilinskaitė utilizes various materials in her work—she employs wood dust, ply, pigment, varnish and glue to obtain a natural stone appearance in *Extra Pair of Hands*. The work acts as a metaphorical, literal and physical "extra pair of hands." Influenced by modernist sculpture and artists like Joan Miro and Jean Arp, Žilinskaitė adopts a surrealist aesthetic coupled with functionality to create abstract narratives and storybook characters of extremities. She positions anthropomorphic objects with exaggerated body parts not only as furniture but also companions.

Chris Wolston
Nalgona Sandalye 08, 2021
Nalgona Chair 08

Kolombiya hasır ve elik iskelet |
Colombian mimbre (wicker), steel frame
162 x 72,5 x 78,5 cm
AP - 8 Edisyon | AP - Edition of 8
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

ABD'li sanatçı ve tasarımcı Chris Wolston alışmalarını Medellín, Kolombiya'da sürdürmektedir. Wolston, bölgeye özgü geleneksel teknikleri ve malzemeleri modern ve özgün bir yaklaşımla ele alır. Neşeli antropomorfik sandalyeleri, Medellín'deki yerel toplulukların hasat ettiği rattandan yapılmıştır. Rattan ve hasır, tasarım dünyasında binlerce yıldır sepetten sandalyeye, giyimden mimariye kadar geniş bir kullanım alanına sahiptir; bu da Wolston'ın sandalyelerine nostaljik bir ruh katar. Tasarımcı, bu malzemeyi heykelleştirerek rattana yeni bir kullanım alanı açar. Hayal ettiği şekilleri hayata geçirebilmek için yöredeki dokumacılarla işbirliği yapan Wolston'ın *Nalgona* serisi, mobilya, heykel ve enstalasyon arasındaki sınırları bulanıklaştırır. Wolston'un hareketli, adeta dans ederken donmuş figürleri, misafirlerini kucaklayan sevimli karakterlere dönüşür.

American artist and designer Chris Wolston lives and works in Medellín, Colombia. Wolston collaborates with local weavers regularly to bring his vision to life—his whimsical anthropomorphic chairs are made from Colombian mimbre (wicker) and harvested by local workers in Medellín. Colombian wicker has been used in manufacturing baskets, chairs and clothing for centuries. By extending this material to sculpture, he tests its versatility while invoking a sense of nostalgia. Works in the *Nalgona* series occupy the liminal space between craftsmanship, design, sculpture and installation. Wolston's gestural figures, seemingly frozen mid-dancing, resemble amiable characters welcoming their sitters.

Chris Wolston
Nalgona Sandalye 07, 2021
Nalgona Chair 07

Kolombiya hasır ve elik iskelet |
Colombian mimbre (wicker), steel frame
143 x 122 x 69 cm
AP - 8 Edisyon | AP - Edition of 8
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Chris Wolston
Pajaritos Bitki Sandalyesi, 2017
Pajaritos Plant Chair

Terakota | Terracotta
 90 × 56 × 53 cm
 Edisyon 4 | Edition of 4
 İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Chris Wolston
Guatavita Bitki Sandalyesi, 2019
Guatavita Plant Chair

Terakota | Terracotta
 112 × 63,5 × 61 cm
 Edisyon 1/3 | Edition 1/3
 İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Chris Wolston
Magdalena Bitki Sandalyesi, 2019
Magdalena Plant Chair

Terakota | Terracotta
 75 x 63 x 55 cm
 Edisyon 1/3 | Edition of 1/3
 İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Chris Wolston'un çocuksu ve neşeli bir bakışla tasarladığı heykelsi antropomorfik mobilyaları, Kolombiya'nın yerel dokusundan esinlenmiş karakterler olarak görülebilir. Bu karakterler malzeme seçimi ve "beden dilleri" ile Medellín'deki yaşamı temsil eder. Eserlerin üzerindeki parmak izleri, seri üretime karşı bir direnişi simgeler ve bölgedeki tuğla üreticilerinin ıslak kili düzleştirirken geride bıraktıkları izleri onurlandırır. Bu terakota objeler, sandalye ve saksı işlevleriyle birer melezdir. Sanatçının çok fonksiyonlu nesneleri, Güney Amerika'nın antik geçmişine gönderme yaparken davetkâr bir figürün saçlarını andıran bitkileri ve çeşitli formlarıyla eşsiz birer kimliğe sahiptir.

Chris Wolston's anthropomorphic sculptural objects designed with a jovial approach can be regarded as characters inspired by Colombia's local folklore. Through their native materials and autochthonous disposition, they represent quotidian life in Medellín. The fingerprints on the body of the artworks emphasize Wolston's resistance against industrial production and honors the marks that local brick-makers leave on the finished product. These terracotta objects have hybrid features functioning both as chairs and pots. The multifunctional works that recall South America's ancient history, possess separate identities with their unique forms and plants that mimic the hair of a human-like figure.

Serban Ionescu
Zombi, 2021

Boyanmış ahşap, boyanmış metal ve paslanmaz çelik konstrüksiyon | Painted wood, painted steel and stainless steel hardware
71 x 33 x 43 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

New York ve Paris arasında yaşayan ve çalışan Romanyalı sanatçı Serban Ionescu, renkli sandalyelerinde, tasarım, heykel, mimari, resim ve halk sanatına olan ilgisini birleştirir. Objelerin “gündelik hayatta bize arkadaşlık etmeleri gerektiğine” inanan Ionescu, mizahın ve renklerin tasarımdaki önemini vurgular. Tasarımcı, çocuksu çizimlerini, “stratejiden öte içgüdüsel” olarak adlandırdığı metodu ve dijital kesim teknikleriyle heykellere, mimari tasarımlara, mobilyalara ve resimlere dönüştürür. Kafatası ve hayalet figürlerlerinin işlendiği sandalyeler sanatçının ABD’ye taşınması ile geride bıraktığı Romanya’ya dair çocukluk anılarının yanı sıra ülkenin yerel kültüründen beslenir. Kökleriyle ve çocukluğuyla sürdürdüğü yoğun bağı temsil eden antropomorfik objeler, bir korku ögesi olan bu sembolleri neşeli yüzlere dönüştürerek Ionescu’nun kendi anılarını da tamir eder.

Based in New York and Paris, Romanian artist Serban Ionescu’s body of work reflects his interest in design, sculpture, architecture and painting as well as his fascination with folklore. He believes that objects must “accompany us in our daily lives” and embraces the power of humor and color in design. Ionescu transforms his instinctive and cartoonish drawings into sculptures, pavilions, furnitures and paintings via his process informed by an “impulse versus measure” approach and digital-cutting technologies. Painted in exuberant hues, Ionescu’s characters resemble friendly ghosts, festive skulls and spirits that possess the chairs, lending them a playful sense of spookiness. Rooted in his childhood memories and folk tales of Romania, these anthropomorphic objects draw inspiration from the artist’s culture and background—Ionescu remedies his own past by transforming these symbols of fright into friendly faces.

Serban Ionescu
Folk #14 Heykel Sandalye, 2020
Folk #14 Sculptural Chair

Ahşap ve çelik | Wood and steel
69 × 52 × 100 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Gaetano Pesce

Pratt Sandalye #7 1984 (Yeşil), 2020

Pratt Chair #7 1984 (Green)

Pollüretan reçine, Smooth-On pigment |
Polyurethane resin, Smooth-On pigment
94 x 48 x 51 cm
İdilli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Tasarım dünyasının önemli isimlerinden olan İtalyan mimar Gaetano Pesce, 1980'lerin başında modernizmin soğukluğuna isyan eden ünlü Memphis Milano grubunun üyelerindendi. Stilini sadece estetik bir yaklaşım olarak değil, her nesneye karakter katan bir akım olarak gören Pesce, malzeme ve teknolojinin sınırlarını zorlayan yapıtlar ortaya koymasıyla tanınır. Sanatçı, 1984 yılında New York'taki Pratt Enstitüsü için ürettiği *Pratt Projesi* serisinde poliüretan köpük, reçine ve plastik gibi renkli ve endüstriyel malzemelerle dokuz farklı sandalye tasarlar. Her biri farklı bir reçine kullandığı sandalyelerin sonuncusu dışında hepsi, bir insanı ve neredeyse kendi ağırlığını bile taşıyamayacak kadar hassas ve hafiftir. Pesce, reçinenin akışkan doğasını, günümüzdeki değerlerin nasıl sürekli değiştiğini ve dönüştüğünü anlatmak için bir metafor olarak kullanır. Pesce'nin imzası hâline dönüşen, nesnelere yerleştirdiği neşeli yüzler, bu stili benimseyen birçok tasarımcıya yol açmıştır.

Pioneering Italian architect Gaetano Pesce was a member of the famous collective known as the Memphis Milano Group who rebelled against the fridity of modernism in early 1980s. Pesce's distinct style was not just as an aesthetic approach, but an effort to humanize objects. Striving to create works that push the boundaries of material and technological advances, Pesce's *Pratt Project* series made in 1984 consists of nine chairs made from industrial materials like polyurethane foam, resin, and plastic. In the series built for the Pratt Institute in New York, he applies a different resin formula for each chair. With the exception of the final one, every consecutive attempt ends with a product too fragile to carry any weight. Pesce uses the fluidity of resin as a metaphor for the pliancy of values that shift through time. The smiling faces on Pesce's objects are a staple in his practice and pave the road for many young designers who later embrace a similar aesthetic.

Faye Hadfield
Korkunç Vazo, Tropikal'de, 2022
Scary Vase in Tropical

Porselen seramik, 24 ayar altın sır,
platin sır | Porcelain ceramic,
24k gold lustre, platinum lustre
44 x 30 x 14 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

İngiliz seramik sanatçısı Faye Hadfield'in malzeme ve formuyla geleneksel vazoları andıran *Korkunç Vazo, Tropikal'de* adlı eserine oyduğu ürkütücü yüz, uğursuz bir ruhun ele geçirdiği bir ev eşyasını andırır. Seramiklerin parlak varaklı renkleri, karmaşık detayları ve nostaljik altın kulplarla bezenen yüzeyleri, 17. ve 18. yüzyıl Barok ve Rokoko süslemelerine gönderme yapar. Sivri dişleri ve boş gözleriyle gotik bir masaldan fırlamış gibi görünen bu obje-yaratıklar, izleyicilerde hem merak hem huzursuzluk hissi uyandırır. Hadfield'in tekinsiz vazosu izleyiciyi konfor alanından çıkarır ve duygusal bir tepkiye sebep olur.

British ceramicist Faye Hadfield breathes eerie characters into her vessels. The uncanny face carved into *Scary Vase in Tropical* resembles a household object possessed by a sinister spirit. Traditional in form, its colours and complex, gilded details refer to Baroque and Rococo embellishments of the 17th and 18th centuries. Her grotesque object-creatures, with sharp teeth and hollow eye sockets, appear to have hurled out of a gothic tale prompting a sense of intrigue and unrest. Hadfield's haunted vase takes the viewer out of their comfort zone, demanding an emotional response.

Saelia Aparicio
Rapunzel, 2022

Huş ağacından CNC lazer kesim kontrplak,
pigment boya, çini mürekkebi |
CNC birch plywood, stain dye, chinese ink
50 × 36 × 32 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Saelia Aparicio
Prometheus, 2022

Huş ağacından CNC lazer kesim
kontrplak, pigment boya, çini mürekkebi |
CNC birch plywood, stain dye, chinese ink
46 × 38 × 42 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Saelia Aparicio
Crispy Hug, 2022

Huş ağacından CNC lazer kesim kontrplak,
pigment boya, çini mürekkebi |
CNC birch plywood, stain dye, chinese ink
42 x 90 x 32 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Londra'da yaşayan İspanyol sanatçı Saelia Aparicio eserleri aracılığıyla kurgusal bir dünya inşa eder. Sanatçı huş kontrplaktan parçalar kesip bir araya getirerek bunları boya ve çini mürekkebi ile renklendirir. *Crispy Hug* adını verdiği serisinde, günümüz dünyasının şiddetli gerçeklerine karşı kendilerini koruyormuş gibi görünen bedenler vasıtasıyla toplumsal cinsiyet normlarını ve beden imajı sorunlarını güçlü bir sembolizmle irdeler. Her birinde muhafaza, savunma veya saklanma hâlindeki imgelerin işlendiği taburelerde figürlerin yüz ifadelerini göremeyiz; ama vücut dilleri oldukça tanıdıcıdır. Mitoloji ve kurgudan esinlenen antropomorfik oturaklar, en temel içgüdülerimize seslenir. Aparicio'nun kırılabilir görünümlü tabureleri, olası tehditler karşısında savunmasız ve hassas dururlar. Eserlerin güçlü malzemesi, cüretkâr renkleri ve sembolizmi, itaatkâr formları ile kökten bir zıtlık içindedir. Aparicio'nun çelişki yaratan tabureleri, oturma işlevi açısından pasif, kırılabilir ve narin görünse de güçlü ve dayanıklıdır, canlı bedenleri desteklerken korunaklı bir muhakeme alanı yaratırlar.

London-based Spanish artist Saelia Aparicio builds a fictional world through her body of work. Her figures are made of conjoined pieces of birch plywood and colored with stain dye and chinese ink. In the *Crispy Hug* series, through a stylistic depiction of female bodies that appear to defend themselves from the world, she tackles gender norms and body image issues through powerful symbolism. Hiding figures in various positions of defense are illustrated on sedile stools; their facial expressions unseen, yet their body language is quite clear. Calling on our most fundamental survival instincts, these anthropomorphic seats are informed by mythology and fiction. Aparicio's tender stools seem to be obedient, fragile and defenseless against potential threats in their form, although daring in their engrossing symbolism, bold colors and tough material. The works are an oxymoron: fragile yet strong, delicate yet resistant. They offer a space of calm protection and introspection.

Saelia Aparicio
Bir Ekosistem İçin Öneri, 2021
Proposal For An Ecosystem

Dışbudak ağacı, çini mürekkebi ve pigment boya | Ashwood, chinese ink and pigment paint
183 x 95 x 64 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Saelia Aparicio'nun multidisipliner pratiği bedensel ve sosyal mekanizmalar arasında benzerlikler kurar. Sanatçı, heykeltıraş Casey McCafferty ile işbirliğiyle ürettiği *Bir Ekosistem İçin Öneri* adlı eserinde medeniyetlerin gelişimiyle ilişkilendirilen totemleri çağdaş bir sandalye tasarımına dönüştürür. Ham ahşap kullanımıyla ilkel kabilelere ait geleneklerden ilham alan Aparicio, doğanın animist ruhuyla ilişki kuran yeni bir mobilya yaklaşımı hayal eder. Eski yerleşim yerlerinde sütunlar üzerinde tasvir edilen hikâyelerdeki gibi Aparicio mağara çizimlerine benzer hayvan ve insan motifleriyle eski ekosistemleri yeniden canlandırır; kutsal değerlere, komün hayatına ve eski ortak sistemlere dönüş çağrısında bulunur. Heykelin üstündeki antropomorfik, melez çizimler; belli kategorizasyonlar arasında dilin sınırlarını aşar.

Saelia Aparicio's multidisciplinary work establishes connections between corporeal and social mechanisms. In *Proposal for an Ecosystem*, she collaborates with sculptor Casey McCafferty to transform totems associated with customs of early civilizations into a contemporary chair design. Aparicio draws inspiration from the traditions of primitive tribes with her use of unprocessed wood while manifesting an animist approach to modern furniture design. The artist aims to resurrect ancient ecosystems through the mythical drawings adorning the object, similar to stories depicted on columns of early settlements. The human and animal figures inscribed on wood, as in early cave paintings, call for a return to sacred values, communal life and extinct collective systems. Several anthropomorphic hybrids inhabit the sculpture, escaping the confines of language.

Thomas Barger
Sarı Sandalye, 2021
Yellow Chair

Kâğıt hamuru, ahşap kasa, poliüretan ve boya | Paper pulp, wooden frame, polyurethane and paint
88,5 x 41,5 x 47 cm
İdlil Tabanca Koleksiyonu | Collection

ABD'nin Orta Batı eyaletlerinden Illinois'te geçirdiği çocukluk yıllarından sonra New York'a taşınan tasarımcı Thomas Barger'in ilham kaynağı kırsal yaşamla büyük şehrin yenilikçi atmosferinin arasında gidip gelir. Barger, eserlerini genellikle ikinci el nesneler kullanarak üretir. Sanatçı, yaşam döngülerinin sonuna gelmiş objelere kâğıt hamuru ve köpük ekleyerek onlara ikinci bir şans verir. Barger'in tombul ve yuvarlak hatları ve pastel renklerden oluşan paleti, sandalyelere çizgi film karakterlerini andıran bir hava katar. Bu tasarımlar; çocuksu ruhları, eğlenceli cazibeleri ve ham yapılarıyla oyun hamurundan yapılmış gibi görünür, sırtlarında yer alan çentikler ise gülümseyen bir yüz ortaya çıkarır.

Having moved to New York following his early years in rural Illinois Thomas Barger's inspirations pivot between the dichotomy of the tranquil countryside and the chaotic metropolis. The designer often uses secondhand objects to produce his artwork. He applies paper pulp or foam to found objects that have completed their life cycles, giving them a second chance. Barger's signature rounded forms and dominantly pastel color palette imbue his subjects with animated properties; their child-like sensibility, playful charm and unpolished structures resemble hand sculpted play-dough models and the crannies on their backs form smiling faces in a closer look.

Thomas Barger
Pembe Sandalye, 2021
Pink Chair

Kâğıt hamuru, ahşap kasa, poliüretan
ve boya | Paper pulp, wooden frame,
polyurethane and paint
83 x 46 x 46 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Mesut Öztürk
Halka serisi 139, 2021
Halka series 139

Seramik | Ceramics
42 x 29 x 19 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Mesut Öztürk
Halka serisi 128, 2021
Halka series 128

Seramik | Ceramics
35 x 25 x 14 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Sanatçı ve tasarımcı Mesut Öztürk, 152 vazodan oluşan *Halka* serisiyle bizi Anadolu ve Akdeniz medeniyetlerine ve bu bölgelerin arkeolojisine doğru bir yolculuğa çıkarır. Pratiğinde zamansızlık ve sonsuzluk duygusunu arayan Öztürk, bilinmeyen ustaların antik eserlerini ve eski uygarlıkların soyutlama ve süsleme geleneklerini yeniden yorumlar. Seri boyunca tekrar eden silindirik ve konik şekiller, halka kulpların geometrik formları ve mat, pastel renkleriyle birleşir. Serideki her bir vazo, insanın yüz ifadelelerini ya da vücut hareketlerini andıran biçim ve detaylarıyla antropomorfik bir boyut kazanır; eğilip bükülen bedenleriyle meraklı karakterlere dönüşür. Endüstriyel üretim yöntemlerinin aksine yavaş üretim süreçlerinin kusurlu ve eşsiz güzelliğini vurgulayan tasarımcı, antik nesnelerin zamansız dilini çağdaş tasarım estetiğiyle harmanlar.

Mesut Öztürk
Halka serisi 129, 2021
Halka series 129

Seramik | Ceramics
28 × 23 × 15 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Mesut Öztürk
Halka serisi 126, 2021
Halka series 126

Seramik | Ceramics
32 × 26 × 17 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Artist and designer Mesut Öztürk's *Halka* series consists of 152 vases inspired by Anatolian and Mediterranean civilizations' archaeological remains. Öztürk reinterprets various archaic works of unknown masters. He searches for a sense of perpetuity and abstraction as well as functionality in an effort to resurrect the decorative traditions of ancient civilizations. Geometrical forms of cylindrical and conical bodies adorned with matte, pastel colors and ring-shaped handles are recurring forms throughout the series. Curious characters with twisted and bent bodies, all vases bear anthropomorphic properties through details that emulate facial expressions and somatic motions. The designer highlights the unique beauty in flawed objects made by hand while merging ancient production principles with contemporary design aesthetics.

Charlotte Kingsnorth
Kurabiye Canavarı, 2021
Cookie Monster

Pollprolen okul sandalyesi, yapay kürk |
Pre-existing polypropylene school chair,
faux fur
80 × 56 × 60 cm
10 + 1 AP
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

İngiliz tasarımcı Charlotte Kingsnorth, hâlihazırda varolan sıradan mobilya iskeletlerini insansı ve hayvansı formlara sokarak onlara ikinci bir hayat verir. Tasarımcı, bir masa etrafına dizilmiş, her biri değişik bir hayvanı andıran ve onar edisyonluk zoomorfik sandalyeden oluşan koleksiyonunda, Susam Sokağı'nın ikonik karakterinden esinlendiği *Kurabiye Canavarı*'nı eski bir okul sandalyesini suni kürkle kaplayarak üretir. Böylece serideki her bir nesne önceki hayat döngüsünden izler taşıırken yeni bir anlatıya bürünen karakterler olarak karşımıza çıkar.

British artist Charlotte Kingsnorth reinvigorates pre-existing furniture frames with fur and fabric, giving them a new form and a second life. In *Cookie Monster*, referencing the iconic character in Sesame Street, she stitches faux fur upholstery to an old polypropylene school chair. The design is a part of an edition of 10 + 1 artist proof, all of which look like furry creatures, sitting around a dining table. Assuming their new form, these subjects emerge as unique characters, bearing traces of their previous lives, yet charged with new narratives.

Mamali Shafahi
Sandalye, 2021
Chair

Epoksi reçine | Epoxy resin
210 × 160 × 170 cm
Mamali Shafahi ve Everyday Gallery'nin
izniyle | Courtesy of the artist and
Everyday Gallery

Çalışmalarını Tahran ve Paris'te sürdüren sanatçı Mamali Shafahi film, heykel, enstalasyon, sanal gerçeklik ve endüstriyel tasarım gibi farklı alanlarda üretim yapar. Shafahi'nin eserleri, insanlığın zamansız anlatıları, mit ve masallardan referans alır. Sanatçının epoksi reçinesinden ürettiği büyük boyutlu sandalye, pastel renkleri ve sevimli yüz ifadesiyle akrep sembolizminin karanlık çağrışımlarına meydan okur. Heykel niteliği taşıyan tasarım, yakından bakıldığında farklı hayvan ve insan motiflerinin kapladığı gövdesiyle yerel kabilelerin kutsal sembollerine referans veren çok katmanlı bir anlatıyı ortaya koyar. Zaman ve mekânı aşan çağrışımlar barındıran obje aynı anda tanıdık ve yabancı, sevimli ve tehlikeli bir atmosfer yaratırken bir yapay zekâ programının ürettiği imgeleri anımsatır.

Mamali Shafahi lives and works between Tehran and Paris in fields spanning filmmaking and sculpture to installation, virtual reality and industrial design. His body of work draws from humanity's stories, myths and tales. Shafahi's flamboyant epoxy resin chair challenges the dark connotations of scorpion symbolism with pastel hues and a charming facial expression. The sculptural object carries a tribal narrative through various animal and human motifs embossed on its body. The oversized design embodies implications extending beyond a particular time and space, creating an atmosphere of familiarity and novelty—a simultaneously adorable and uncanny object, reminiscing of images created by artificial intelligence.

Hannah Levy

İsimsiz, 2021

Untitled

Nikel kaplama çelik ve silikon |

Nickel-plated steel, silicone

172 x 188 x 188 cm

İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

New York merkezli sanatçı Hannah Levy'nin pratiğinde sentetik malzemeler fetişist bedenlere bürünür. Arzu ve tehlikenin steril bir çekicilikle sunulduğu işlerinde, silikon, cam, taş ve metal gibi doku itibarıyla uyumsuz malzemeleri ustalıkla bir araya getirerek duyuusal deneyimler sağlayan ve dokunma isteği yaratan eserler üretir. Levy'nin çalışmaları, silikon veya derinin endüstriyel materyallerle birleştiği yüksek gerilimli heykellerden oluşur. Sergideki eserinde, abartılı boyutlardaki kadın korsesi benzeri form, tavana sabitlenmiş vaziyette aşağı sarkar. Çeşitli uzuv ve pençeleri andıran metal parçalar ise yırtıcı bir kuşun fizyonomisini andırır. Sanatçı, deri benzeri narin silikonu, tıbbi bir sterillik ve büyük bir incelikle pençelere tutturur. Levy, tanıdık malzeme ve formları tuhaf ve çekici hâle getirir ve organik maddeyi modern tasarımla birleştirir. Böylelikle, biyomorfik tasarımlarıyla doğanın vahşi ve kırılabilirlikteki ikiliği ortaya koyar.

In New York-based artist Hannah Levy's practice, synthetic materials find a fetishist body, reflecting the perplexity of danger and desire, presented with a clinical allure. With skilled execution, she manipulates texturally incongruous materials, such as silicone, glass, stone, and polished metal, to create tactile sculptures that provoke a sensory experience. Levy's body of work consists of high-tension sculptures where silicone or leather are melded together with industrial materials. A woman's corset in exaggerated dimensions seen here is fixed on a metal structure suspended from the ceiling. Metals akin to legs and claws allude to a predatory bird. The artist attaches skin-like silicone to curvy metal claws with delicacy and clinical sterility. Levy transforms familiar materials and forms into strange and magnetic entities. In her biomorphic designs, she reflects on the duality of corporeal existence, illustrating its ferocious yet fragile nature.

Schimmel & Schweikle
Lambalı Şişme Sandalye, 2018
Blown-up Chair with Lamp

3B baskı, geri dönüşmüş polipropilen
plastik, sert poliüretan döşeme |
3D printed with robot arm, recycled
polypropylene plastic, hard PU coating
129 x 95 x 80 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Schimmel & Schweikle, Hollanda, Almanya ve Belçika arasında yaşayan ve çalışan tasarımcılar Janne Schimmel ve Moreno Schweikle'in kurduğu bir tasarım stüdyosudur. Alışlagelmiş ve sıradan formları manipüle ederek dijital ile fiziksel arasındaki mesafeyi daraltmayı hedefleyen ikili, farklı teknik, el gereçleri ve yazılımları kullanarak "dijital materyalizm" adını verdikleri görsel bir dil oluşturur. Schimmel & Schweikle malzeme ve teknikler arasındaki görünür hiyerarşiyi alt üst eden 3B tasarımlarını "yaşayan" objelere dönüştürürler. İkili, üç boyutlu yazıcıları kullanarak ciddi ofis alanı algısını kıran, standart ofis objelerine meydan okuyan, çalışma alanına neşe ve canlılık katan tasarımlar üretir. *Lambalı Şişme Sandalye*, endüstriyel metal ve sert hatlı bir lamba ve organik görünümlü, yumuşak hatlı, ten dokulu bir koltuğun birleşiminden doğar. Bu hibrid obje, iki tezat tasarımı bir araya getirir. Bauhaus dünyasına ait lamba, adeta tombul bir yaratığı andıran koltuğun bedenini delip geçer. Gündelik hayatta göz ardı edilen nesnelerin içinde yer alan ofis sandalyeleri, çocuksu bir özgünlükle karikatürize edilerek yeniden yorumlanır.

Schimmel & Schweikle is a design studio founded by Janne Schimmel and Moreno Schweikle who live and work between the Netherlands, Germany and Belgium. They manipulate generic forms by intertwining various techniques, hand-tools and softwares to create what they call "digital materiality." The duo aspires to narrow the gap and disrupt the order between the digital and the physical. By overturning the apparent hierarchy between materials and techniques, their 3D renders transform into "living" objects. They realize designs that subvert the perception of work space by challenging existing standards and revitalizing objects to invigorate the work environment. This hybrid object comprises contrasting elements: A rigid, industrial Bauhaus-style metal lamp pierces through a cozy, skin-soft plumpy armchair with curvy contours. In *The Blown-up Chair with Lamp*, an office chair—the last object that comes to mind in terms of domestic comfort—is reinvisioned with humor and a childish inventiveness.

Schimmel & Schweikle
Şişme Sandalye, 2018
Blown-up Chair

3B baskı, geri dönüşmüş polipropilen plastik, sert poliüretan döşeme | 3D printed with robot arm, recycled polypropylene plastic, hard PU coating
80 × 88 × 72 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Schimmel & Schweikle çeşitli malzeme ve teknikler aracılığıyla dijital ve fiziksel olanı harmanlar. *Varsayılan Dönüş* serisinde, ikili standart tasarımları esnetip değiştirerek ofis mobilyalarının karikatürlerini yaratır. Gündelik nesnelerin sıradanlığını kırdıkları tasarımları, dijital çizimleri aracılığıyla renkli ve yaşayan varlıklara dönüşür. Tasarımcılar bu seride, en az evlerimizdeki kadar vakit geçirdiğimiz ofis alanlarındaki mobilyalara müdahale ederek, bu ciddi objeleri tekdüzelikten çıkarıp neşeli formlara evriltir. Adeta tombul bir yaratığı andıran koltuk, canlı rengi ve iri bedeniyle bir çizgi film karakterinin parodisi gibidir. Çocuksu bir orijinallikle, suda yüzen şişme nesnelerin felsefesini ofise taşıyan ikili, iş ortamını oyuncu tasarımlarla dönüştürmeyi hedefler.

The design studio Schimmel & Schweikle blends the digital and physical through various materials and techniques. In the *Return to Default* series, the designer duo stretches and alters standard designs to create caricatures of office furniture. Their designs challenge the ordinariness of everyday objects, transforming them into colorful, living entities. With their *Return to Default* series, the artists reimagine standard furniture norms of the office space—a domestic area almost equally as occupied as a living space—liberating them from monotony. A chubby creature with its vibrant color and exaggerated size, the chair resembles a parody or a cartoon character. With a childlike originality, the duo brings the playful sentimentality of inflatable objects into the office space, transforming the work environment.

Misha Kahn
Farazî Spor, 2022
Sports, Hypothetically

Plastik ve boya | Plastic and paint
51 x 47 x 47 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

ABD'li tasarımcı Misha Kahn, üretimlerinde spontane süreçleri, maksimalist yaklaşımları ve "kontrollü kaos" anlayışını bir araya getirir. Klasik zanaat ile teknolojiyi harmanlayan deneysel pratiğinde tasarımlarını fiziksel dünyaya taşımak için metal, cam, ahşap, seramik, cam elyafı, tekstil, reçine ve çimentoyu kapsayan geniş bir malzeme yelpazesinden faydalanır. Sonsuz bir deneyim açlığıyla kendini yeniden keşfeden; insan, doğa, teknoloji ve çağlar arasındaki bağlantıları da irdeleyen Kahn'ın tasarımlarında sıkça yer bulan yuvarlak formlar, omurgasız canlılara benzer. *Farazî Spor*'u oluşturan amorf şekiller, birbirine dolanmış solucan kümelerini veya hücrelerin dönüşüm, ayrışma ve birleşme süreçlerini anımsatır. Fiziksel ve dijital dünyaların kesişimindeki obje, Kahn'ın deneysellik ve biçimsel kural tanımazlıktan beslenen pratiğini gözler önüne serer.

American designer Misha Kahn is distinguished for his spontaneous creative process and a maximalist, "controlled chaos" approach. In his experimental practice the artist blends traditional craftsmanship with technology, employing a wide range of media including metal, glass, wood, ceramic, fiberglass, textile, resin, and cement to bring his designs into the physical world. With an insatiable hunger for endless exploration, Kahn examines connections between humans, nature, technology, and epochs. The round, soft-edged forms often encountered in his work resemble invertebrate creatures. The amorphous shapes in *Sports, Hypothetically* call to mind mingling clusters of worms, single cell organisms or mitosing cells. The object stands at the intersection of the physical and the digital, exhibiting a perspective informed by a rebellious approach to experimentation.

Misha Kahn
Gizli Özlem, 2021
Latent Longing

Alüminyum, cam, beyaz bronz |
Aluminum, glass, white bronze
121 x 201 x 61 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

ABD'li tasarımcı Misha Kahn, nesnelerini sanal gerçeklik yazılımları ve robotik sistemler yardımıyla tasarlarken cam ve metal gibi geleneksel malzemeleri teknolojik araçlarla harmanlandığı çalışmalarında geniş bir malzeme çeşitliliği sunar. *Gizli Özlem* isimli dresuarı, hücrelerin dönüşüm, ayrışma ve birleşme süreçlerini anımsatır. Alüminyum ve renkli buzlu cam konsol, düzensiz, genişleyen ve raslantısal formlarda büyüyen bir mikroorganizmanın karmaşıklığını çağırıştırır. Kahn'ın ifadesiyle "hafif duygular ve geçici düşünceler için bir depolama alanı" sağlayan bu konsol, bin küsur senelik vitray sanatına hem biçimsel hem de düşünsel bakımdan çağdaş bir soluk getirir. Eseri oluşturan pembe, mor ve mavi ile boyalı, girift cam parçaların arasını doldurarak birbirlerine tutunmasını ve yekpare bir bedene dönüşmesini sağlayan bronz profiller ise pürüzlü detayları ve kalın formlarıyla vitray tekniğinde yeni bir yaklaşım sunar.

American designer Misha Kahn produces works that merge traditional craftsmanship with technology, aided by virtual reality software and robotic systems. He utilizes a wide range of materials, such as glass and metal, to bring his creations to life. *A Latent Longing* is made of conjoined, amorphic stained glass pieces and metal frames that look like clusters of microorganisms or mitosing cells. The aluminum, candy-colored glass console evokes a growth of a sprawling germs and provides a "storage area for light sentiments and fleeting thoughts." Kahn's unconventional approach and abstract shapes exalt the thousand-year old stained glass technique to a contemporary practice both formally and conceptually. The jagged composition of the bronze filling that conjoins pink, purple and blue glass pieces amassed into a monolith is an original invention in itself.

Audrey Large
Metacup Vase, 2019

PLA filament ile 3B baskı |
3D printed in PLA
27,7 × 26 × 19,3 cm
7 + 2 AP
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Rotterdam'da yaşayan Fransız sanatçı Audrey Large, heykel, dijital tasarım ve obje tasarımının kesişiminde çalışmaktadır. Yeni medya ve film gibi disiplinlerden beslenen ve yeni dijital gerçekliğimizde görüntü ve nesne arasındaki kayma üzerine kurguladığı pratiğini, "gerçeklik algısını sorgulayan, başka dünyalara ait nesneler yaratmak için görüntü manipülasyon teknikleri ile dijital üretim arasında köprü kurmak" olarak özetler. Dijital ve endüstriyel tasarımın kesişimindeki pratiğinde süreç el çizimiyle başlar. Görünümde hem ilkel hem fütüristik, teknik olarak ise hem dijital hem el işi içeren eserler tezat yöntem ve estetikleri birleştirir. Large, dokunsal objelerini eliyle çizdikten sonra organik polilaktik asit filamentini kullanarak üç boyutlu yazıcıyla üretir; nesneler dijital tabanlı olmalarına rağmen sanatçının dokunuşunu taşırlar. Elin hassasiyetiyle bilgisayar ve makineleri diyaloga sokarak dijital ile materyali birleştirir. Sürekli dönüşüm hâlindeki organizmalara benzeyen, kıvrılan, bükülen kadifemsi egzotik formlar sanki başka bir dünyaya ait veya belirsiz bir geleceğin arkeolojik kazısında gelecek nesillere çağımızın teknolojisine dair ipucu verecekmiş gibi görünürler. Large'ın eserleri, Rokoko ve Barok süslemeleri kadar hücresel dönüşümler veya fosil kalıntıları gibi çeşitli tasvirleri tek bir tasarımda buluşturan ve kökenlerinin temeline dair idrakımızı irdeleyen nesneleriyle özgün bir tasarım dili ortaya koyar.

Audrey Large is a French artist based in Rotterdam who works at the intersection of sculpture, digital design and object design. Informed by new media and film, she describes her practice as "merging image-manipulation techniques and digital manufacturing to create otherworldly objects that challenge the perception of reality." Her research-based, digitally produced designs start with hand sculpted models before being 3D printed with organic PLA (polylactic acid filament)—they are digitally manufactured yet retain the artist's physical touch. Large's designs comprise contrasting techniques and aesthetics; they are simultaneously futuristic and primitive in appearance. Both digital and material, they are crafted in dialogue with the sensitivity of the hand, the computer and the machine. The twisting, curling and peculiar forms of the captivating vessels revoke morphing organisms descended from another world or artefacts of a future civilization. Large's paradoxical objects imbue the imagery of cellular level biological transformations or even fossil remains while also resembling embellishments in Rococo and Baroque traditions, all at the same time. The captivating appeal of Large's visual language lies in the mystery surrounding the ambiguity of her source material.

Audrey Large
Scale to Infinity - Fragment 1, 2020

PLA filament ile 3B baskı | 3D printed in PLA
14 × 15,5 × 17,6 cm
Edisyon 2/7 | Edition 2/7
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Audrey Large
Scale to Infinity - Fragment 2, 2020

PLA filament ile 3B baskı | 3D printed in PLA
11,5 × 19,8 × 10,5 cm
2/8 + 2 AP | Edition 2/8 + 2 AP
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

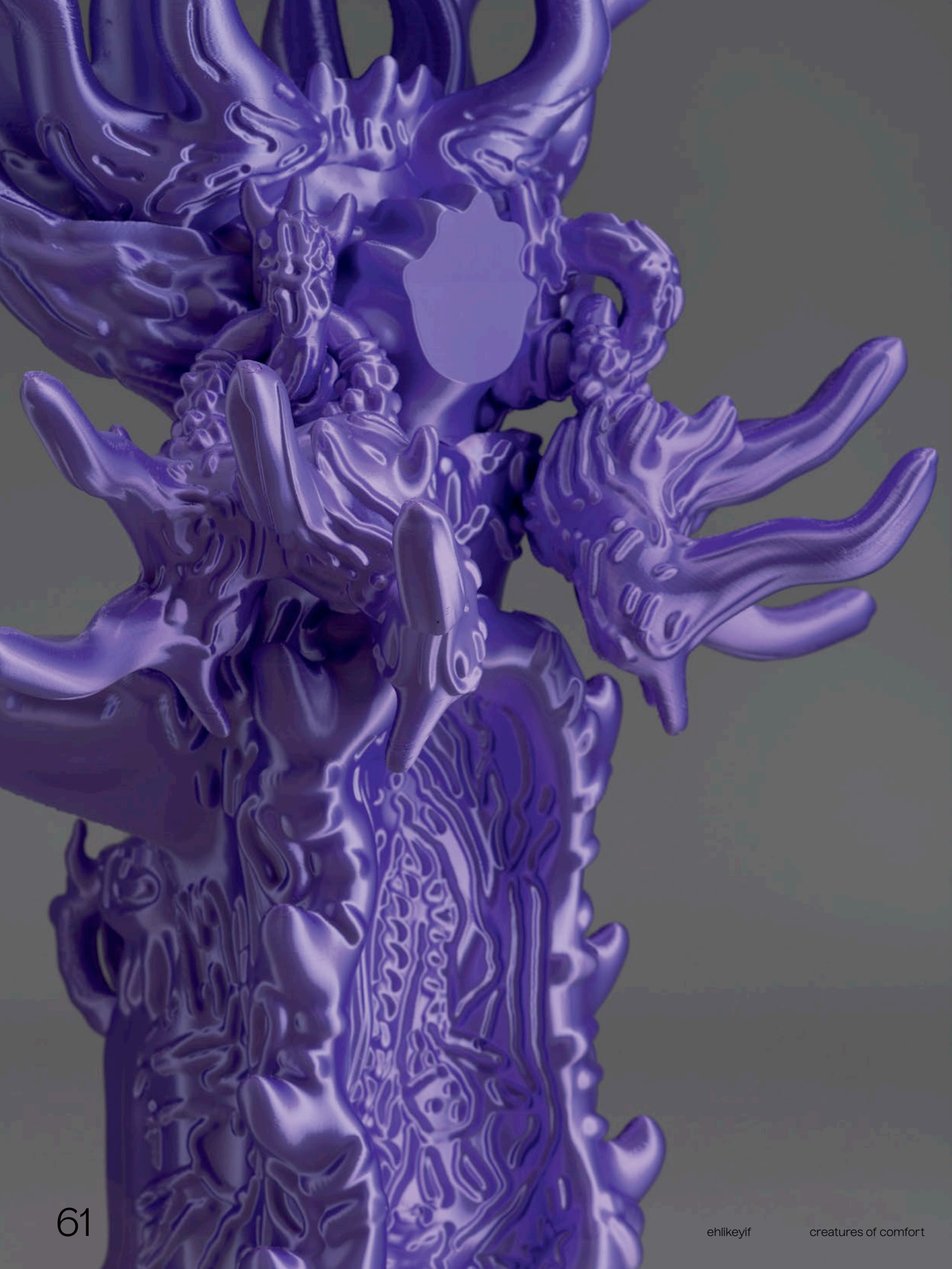
Audrey Large
MetaVase, 2020

PLA filament ile 3B baskı | 3D printed in PLA
76 x 68 x 68 cm
1/7 + 2 AP
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Audrey Large
MetaBowl #11, 2020

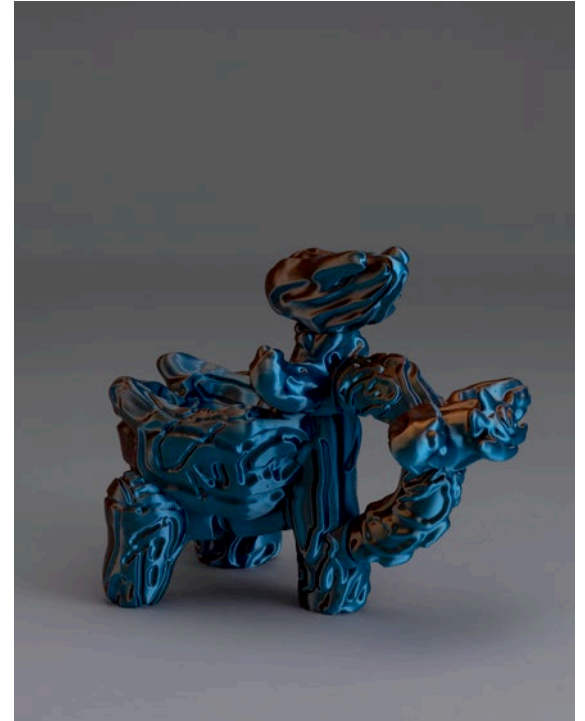
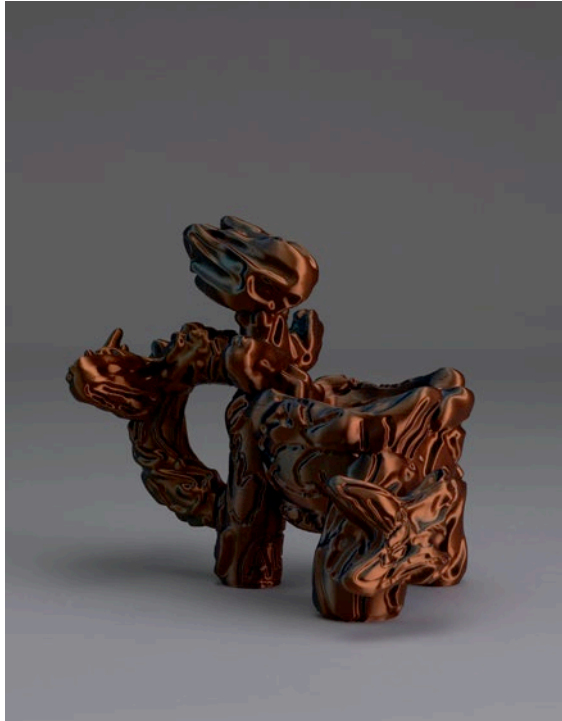
PLA filament ile 3B baskı | 3D printed in PLA
82 x 99 x 52 cm
2/8 + 4 AP
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Audrey Large
MetaVase #5.1, 2019

PLA filament ile 3B baskı | 3D printed in PLA
96 x 46 x 46 cm
7 + 2 AP
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Audrey Large
MetaBowl #12, 2020

PLA filament ile 3B baskı | 3D printed in PLA
36 x 28 x 24 cm
1/7 + 2 AP
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

İstanbul'da yaşayan tasarım ikilisi Süper Normal'in, süreç ve araştırma odaklı pratiklerinde yaklaşım malzemeyi belirler, buradaki seçimleri ise kildir. Seride, sıradan yemek hazırlama gereçlerini kullanarak gündelik nesneleri alışılmadık formlara taşırlar. Seramiği, topraktan kile ve kilden organizmalar olarak toprağa geri döndürdükleri, metamorfozu çağrıştıran "canlı nesneler"inden *Yürüyen Bardak* ve *Yürüyen Tabak* henüz değişimini tamamlamamış gibidir. Serideki eserler, adeta bir canlıya dönüşmek istercesine her an hareket edecekmiş gibi görünür, işlevleriyle birbirlerini tamamlarken aynı zamanda animist bir edayla aynı ailenin üyeleri gibi davranırlar.

Süper Normal
Yürüyen Bardak ve *Yürüyen Tabak*, 2023
Walking Cup and Walking Plate

Seramik ve sır | Ceramics and glaz
Değişken boyutlar | Variable dimensions
Süper Normal'in izniyle | Courtesy of
Süper Normal

Süper Normal is a design duo hailing from Istanbul. Their research-based practice prioritizes process over result and studies material, in this case, clay mud. They employ everyday kitchenware and cooking utensils as tools to transform this earthy material into unconventional objects. The "living objects" *Walking Cup* and *Walking Plate* resemble creatures frozen mid-metamorphosis, ready to take on a new life. As unique members of a quirky family, they complement each other both in function and in their animist spirit.

ABD'li tasarımcı Misha Kahn'ın uygulamaları döküm, dokuma, üfleme ve kolaj gibi analog tekniklerden sanal gerçeklik, video, 3B baskı gibi modern teknoloji araçlarına kadar uzanan bir çeşitlilik içerir. Geleneksel yöntemlerin teknoloji ile kesişiminden doğan güncel bir yorum olan *Birkaç Sökük Uç* isimli el işi moher halı, sanatçı tarafından dijital olarak tasarlanmış ve Johannesburg ve Eswatini'deki Stephens Dokuma Atölyesi tarafından yüzyıllardır kullanılan el dokuması teknikleriyle yapılmıştır. Bu detaylı, çift taraflı dokuma; ince ayrıntıları, geniş bir renk ve şekil yelpazesi ile kendini gösteren kıvrımlı formları sayesinde omurgasız yaratıkları düşündüren karmaşık görseller sunar. Alışılacığı halı ebatlarından çok daha büyük olan obje, sanatçının heykel ve yerleştirmelerine konu olan metafizik araştırmaları iki boyutlu düzleme taşır.

Misha Kahn
Birkaç Sökük Uç, 2022
A Few Loose Ends

Moher yünü | Mohair
340 x 505 cm
İdili Tabanca Koleksiyonu | Collection

American designer Misha Kahn employs a range of techniques from traditional methods like casting, weaving, glass-blowing and collage to modern technological tools such as virtual reality, video and 3D printing. The hand-woven tapestry named *A Few Loose Ends* presents a contemporary interpretation of a hand craft by merging together traditional techniques with modern technology. The two-sided mohair carpet, digitally designed by Kahn, is handwoven by Stephens Tapestry of Johannesburg and Eswatini using centuries-old techniques. The detailed weave illustrates intricate images reminiscing invertebrate creatures in intermingled forms, displaying an extensive color palette. Prodigious in size, it carries Kahn's three dimensional metaphysical studies into a new, two-dimensional plane.

Sanatçı ve tasarımcı Misha Kahn'ın çalışmaları geniş bir malzeme çeşitliliği sunarken, teknoloji ve zanaatın sunduğu farklı teknikleri barındırır. *Köstebek Solucanı Yer* adlı eserinde göze çarpan amorf şekiller, çelik bir iskeleti saran angora yünü kaplı minderlerden oluşur ve bir solucan kümesini anımsatır. İtalyan döşemeci Tappezzerie Druetta ile işbirliği içinde üretilen bu çalışma, sanat ve zanaatın beraberliğinden beklenmedik sonuçlar ortaya çıkabileceğinin de bir göstergesi niteliğindedir. Alışılmadık formuyla olası bir tehditten kaçarken birbirine dolanmış solucanları anımsatan kanepede, bu denli sıradan bir işlevi olan bir nesnenin bile monoton görünmek zorunda olmadığı ve doğanın kendisinden ödünç alınan bir anlatıyı oldukça ilham verici bir görünümle bizlere aktarabileceğinin bir ispatıdır.

Misha Kahn
Köstebek Solucanı Yer, 2020
Mole Eats Worm

Köpük, kumaş ve çelik | Foam, fabric and steel
99 × 272 × 114 cm
20 Edisyon | Edition of 20
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Artist and designer Misha Kahn utilises a wide selection of materials and incorporates versatile techniques drawn from technology and craftsmanship. *Mole Eats Worm*, consists of cushions upholstered with angora wool that wraps around a steel frame, resembling a cluster of worms. The mohair sofa with steel frame was produced in collaboration with Italian upholsterer Tappezzerie Druetta and is an unprecedented example of the astonishing merger of contemporary arts and craftsmanship. The innovative form of the sofa mimics intertwined worms scampering away from a potential threat, showcasing that an object of such common function needn't be mundane or ordinary; for it boasts both a stimulating image and an intriguing narrative borrowed from nature itself.

ABD'li tasarımcı Misha Kahn, üretimlerinde spontane süreçleri, maksimalist yaklaşımları ve "kontrollü kaos" anlayışını bir araya getirir. Kahn, nesnelerini sanal gerçeklik yazılımı ve robotik sistemler yardımıyla tasarlar; çizimleri üç boyutlu dünyada kendi elleriyle oluşturarak analog ve dijital arasında bir etkileşim yaratır. Klasik zanaat ile teknolojiyi harmanlayan deneysel pratiğinde tasarımlarını fiziksel dünyaya taşımak için metal, cam, ahşap, seramik, cam elyafı, tekstil, reçine ve çimentoyu kapsayan geniş bir malzeme yelpazesinden yararlanır. Uygulamaları; döküm, dokuma, üfleme ve kolaj gibi analog tekniklerden sanal gerçeklik, video, 3B baskı gibi modern teknoloji araçlarına uzanır. Sanatçının bu eseri çelik bir kafes içinde örülü ve asılı reçineden yapılmış formların birleşiminden oluşur. Dünyevi varlığımızın, çevreyle olan merak uyandırıcı ilişkimizin ve etrafımıza inşa ettiğimiz rasyonel dünyanın süregelen bir keşfidir. Şekiller, göze amorf kesilmiş biçimlerin boşlukta süzülen küçük detayları gibi gelir, sanki asi bir organ, bir dalak gibi. Öte yandan da dünyadan koparak uzaklaşan ay gibi son derece makro bir görünüme de sahiptirler. Bu soyut şekiller, hassas çizgiler ve bağlayıcılar, ölçülü bir yapı oluşturma şeklimizle keskin bir zıtlık içindedir.

Misha Kahn
*Varoluşun İmkansızlık Alanı,
Mantık İskelesiyle Geçici bir
Etkileşime Girer, 2024*
*An Expanse of the Improbability
of Existence Collaborates
Tentatively with a Scaffolding
of Logic*

Polyester | Polyester
500 x 320 x 200 CM
"Ehlikeyif" sergisi için üretilmiştir |
Commissioned for the exhibition
"Creatures of Comfort"

American designer Misha Kahn is distinguished for a spontaneous creative process and a maximalist, "controlled chaos" approach. He produces works aided by virtual reality and robotics, transforming his hand drawings into corporal objects to establish an interaction between the analogue and the digital. Kahn combines traditional craftsmanship with state of the art technology using materials like metal, glass, textiles, ceramics, fiberglass, resin and cement. His process extends from ancient techniques like molding, weaving, blowing and collage-making to contemporary tools like virtual reality, robotics, video and 3D printing. The piece, a combination of resin shapes suspended on a lattice of steel, is an ongoing exploration into the curious relationship of our unlikely earthling existence and the rational world we construct around ourselves. The shapes, amorphic shorn forms, adrift in an abyss - feel like tiny details, perhaps a rogue spleen. They also resemble an extremely macro view of the Moon separating from Earth. These abstractions of hard to contain shapes are set in stark opposition to our modus operandi - creating a measured structure of precise lines and fasteners.

AÇANLAR

Açanlar, sanatçılara yüzyıllardır ilham veren doğal ekosistemlerin gösterişli renk cümbüşlerini ve karmaşık yapılarını onurlandırıyor. Bitki yaşamının palet ve form sınırsızlığıyla tezahür eden göz kamaştırıcı güzelliği, bu önemli yiyecek ve ilaç kaynaklarıyla baştan çıkan sayısız canlı türünü kendine çeker. Serginin, doğanın renk ve form senfonisini kutlayan bu bölümü, hem bitip tükenmez bir sanatsal ilham ve olasılıklar kaynağı hem de bir pigment yaratma aracı olarak botanik güzellik ve çeşitliliği ele alıyor. *Açanlar*'da, ayrıca önemli bir besin kaynağı olan damarlı ve çiçeksiz bitkilerin yanı sıra yosun ve mantar gibi canlılardan ilham alan nesnelere de yer veriliyor.

BLOOMCORE

Bloomcore celebrates the chromatic profusion and complexity of natural ecosystems that have inspired creatives since the dawn of time. Marked by exuberant color and boundless forms, plant life is often noted for its visual beauty, which attracts a myriad of species tantalized by these important sources of food and medicine. Celebrating nature's symphony of color and form, this section examines botanical beauty as an enduring source of artistic inspiration and possibility—be it carvings, patterns, or illustrations—as well as instruments for creating pigments and dyes. *Bloomcore* also features objects inspired by vascular and flowerless plants, such as mosses and fungi, which are crucial for sustaining wildlife.

ABD'li tasarımcı Misha Kahn, üretimlerinde spontane süreçleri, maksimalist yaklaşımları ve "kontrollü kaos" anlayışını bir araya getirir. Kahn, nesnelerini sanal gerçeklik yazılımı ve robotik sistemler yardımıyla tasarlar; çizimleri üç boyutlu dünyada kendi elleriyle oluşturarak analog ve dijital arasında bir etkileşim yaratır. Klasik zanaat ile teknolojiyi harmanlayan deneysel pratiğinde tasarımlarını fiziksel dünyaya taşımak için metal, cam, ahşap, seramik, cam elyafı, tekstil, reçine ve çimentoyu kapsayan geniş bir malzeme yelpazesinden faydalanır. Uygulamaları, döküm, dokuma, üfleme ve kolaj gibi analog tekniklerden sanal gerçeklik, video, 3B baskı gibi modern teknoloji araçlarına uzanır. Kahn, *Yok Olmadan Önce* isimli eserinde nesnelerin dünyanın mevcut durumuna göre evrim geçirmesi gerektiği fikrinden ilham alır. Gezegenin değişen kaderi ve artan belirsizliklerine baş kaldıran masa, bitki ve hayvanların estetik unsurlarını yok olmadan önce belgelemek için ele alan farazî bir tasvir sunar. Bu motiflerle çalışarak onları, dijital olarak yaratıp 3B yazıcı ile üretilmiş gelecek odaklı bir ziyafet masasına yerleştirir. Yaklaşan yıkımı ima eden tersyüz olmuş bir boynuz, dünyevi maddenin enerjisini ve gizemini çağrıştıran bir yaklaşımla masayı süsler. Alt taraftaki soyut hayvan ve meyve figürleri ise yaşamın kökenini ve sonsuz döngüsünü bizlere anımsatır.

Misha Kahn
Yok Olmadan Önce, 2021
Before They're Gone

Plastik ve araba boyası | Plastic and auto paint
80 x 315 x 114 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

American designer Misha Kahn is distinguished for a spontaneous creative process and a maximalist, "controlled chaos" approach. Kahn produces works aided by virtual reality and robotics to transform his hand drawings into physical objects. He combines traditional craftsmanship with state-of-the-art technology and employs materials like metal, glass, textiles, ceramics, fiberglass, resin, and cement to manifest his designs. His process extends from ancient techniques like molding, weaving, blowing and collage-making to contemporary tools like virtual reality, robotics, video and 3D printing. *Before They're Gone* is inspired by the idea that objects must evolve according to the current state of the world. Grappling with the planet's changing fate and growing uncertainty, the table is an hypothetical depiction that aims to capture the aesthetic elements of flora and fauna before their extinction. Kahn places these motifs in a futuristic, digitally inflected 3D printed banquet table, an inverted cornucopia, suggesting their impending destruction with an approach that invokes the energy and mysticism of earthly matter and the cycle of life.

Marc Quinn
New Mexico Baharı, 2010
New Mexico Spring

Tuval üzerine yağlıboya | Oil on canvas
170 x 252 cm
Erol Tabanca Koleksiyonu | Collection

İngiliz sanatçı Marc Quinn, Young British Artists (YBA) grubunun bir üyesi olarak 80'li ve 90'lı yıllardan itibaren öne çıkmıştır. Quinn doğa ile insanın yarattığı kültür, bilim ve sanat arasındaki ilişkiyi ve çelişkiyi irdeler. Eserlerinde doğal ile yapay daimi bir yarış hâlinindedir. Sanatçı farklı coğrafyalarda tekrar tekrar oluşturduğu fotorealistik ölüdoğa kompozisyonlarında, Londra'da aynı günde satın aldığı, insan müdahalesi olmadan doğal olarak bir arada yetişemeyecek bitki ve meyveleri yan yana resmeder ve bu şekilde insanın doğayı kontrol etme takıntısına atıfta bulunur. Quinn'in "İçinde yaşadığım zamanı belgeliyorum." sözleriyle tanımladığı eserleri çiçek açan, hayat dolu doğanın insan etkisiyle geçirdiği dönüşümlerin bir tasviridir.

English artist Marc Quinn first came to prominence as a member of the Young British Artists (YBAs) in the late 80s and early 90s. Quinn's practice is distinguished for his focus on the contradictions between nature and human-fabricated concepts like culture, science and art. In his work, the natural and artificial compete. In *New Mexico Spring*, photorealistic still life compositions juxtapose plants and fruits—purchased by the artist on a single day in London—that could never grow side by side in their natural habitat. He therefore highlights humankind's unyielding obsession with controlling nature. Quinn says "I am documenting the time I live in" to define his portrayals of vibrant, blossoming nature that rests at the mercy of humankind.

Studio Yellowdot
Ova Pembe, 2023
Ova Pink

Kontrplak, ipek ve pamuk kumaş, ahşap |
Plywood, silk and cotton blend, textiles, wood
175 x 60 x 60 cm
Studio Yellowdot'ın izniyle | Courtesy of
Studio Yellowdot

Yellowdot, Dilara Kan ve Bodin Hon tarafından İstanbul-Hong Kong hattında kurulmuş multidisipliner bir tasarım stüdyosudur. Doğadaki canlı renkleri ve çarpıcı desenleri yansıtan *Ova* serisinden *Ova Pembe* elma salyangozunun parlak pembe yumurta kümelerinden ilham alır. Doğanın canlılık, verimlilik ve yaratıcılığını çiçek tomurcuklarına benzer formuyla yansıtan dolap, parlak rengini 16. yüzyıldan bu yana Gaziantep'te aynı dokuma ve doğal boyama teknikleriyle üretilen yarı ipek *kutnu* kumaşına borçludur. Osmanlı saray mobilyalarında ve kıyafetlerinde de kullanılan bu değerli kumaş, Türkiye'deki yerel zanaatkarlar tarafından beş yüz altmış el işi topa dönüştürülür ve dolabın tüm yüzeylerini kaplayacak şekilde döşenir. Silindirik formun içinde, dış yüzeyle kontrast oluşturan, meşeden üretilmiş gizli bir bölme bulunur.

Operating between İstanbul and Hong Kong, Yellowdot, is a multidisciplinary design studio founded by Dilara Kan Hon and Bodin Hon. Their *Ova* series is an ode to the vivid colors and striking patterns of blossoming nature and budding flowers and inspired by the bright pink egg clusters of apple snails. The cabinet reflects nature's vitality, fertility and creativity and owes its bright color to the hand-woven, semi-silk fabric named 'kutnu', woven and dyed with the same natural techniques used in Turkey's southeastern province of Gaziantep since the 16th century. This expensive fabric, once used in the Ottoman palace furniture and garments, was handsewn by local artisans into 560 soft shapes, then upholstered to completely cover the cabinet's walls. Camouflaged inside is a cylindrical compartment made of maple plywood, waiting to be discovered.

Slavs and Tatars
Dark Yelblow, 2023

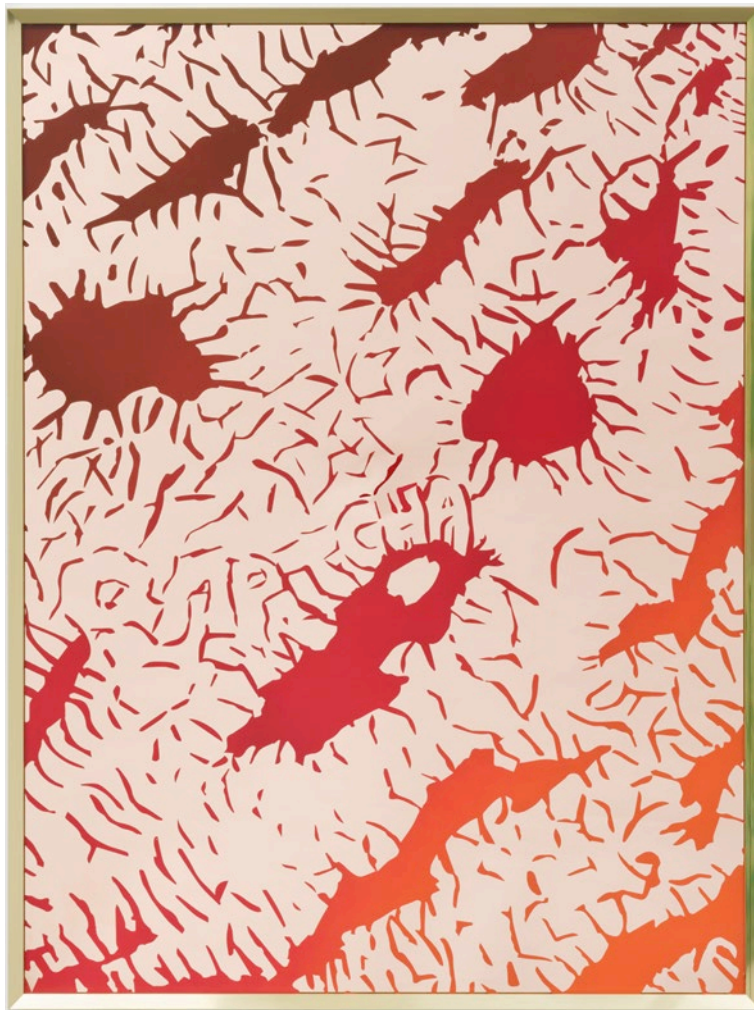
Üflenmiş cam | Hand blown glass
28,5 x 15,5 cm
İdili Tabanca Koleksiyonu | Collection

2006 yılında kurulan Slavs and Tatars, Berlin Duvarı'nın doğusundan Çin Seddi'nin batısına kadar uzanan, Avrasya adı verilen bölgedeki yaşam biçimine, popüler kültüre, sözlü hikâyelere, modern mitlere ve yerleşik geleneklere mercek tutar. Grup, araştırma bazlı üretimini, sergiler, yayınlar ve seminer-performanslar olarak üç ana platformda paylaşır. Slavs and Tatars temanın disiplini belirlediği kapsamlı pratikleri ve ortak çalışmaya dayalı, kavramsal yaklaşımlarıyla bilinir ve çok çeşitli malzemeyi ustalıkla kullanır. Sergileri kadar akademik yayınları, seminerleri ve etkinlikleriyle de paylaşım ağı sunan kolektif, politik ve sosyolojik konuları mizah ve hicivle irdeler. *Dark Yelblow* adlı olgunlaşmış, iri ve lezzetli kavun şeklindeki lambalardan oluşan serilerinde, bu meyveyi doğu kültürleri arasındaki nostaljik bir köprü olarak konumlandırırlar. Farklı renklerde üfleme cam tekniğiyle üretilen lambalar, özellikle Özbekistan ve Orta Asya'da kavunların, bilginin deposu olarak görülmesine atıfta bulunur. Kelimelerin bağlayıcı özelliğinden güç alan kolektif, bu serinin ismini de bir kelime oyunu üzerinden kurgular. *Dark Yelblow* adı, Slav ve Türk dillerindeki kavun kelimesinden türemiştir. Tüm Türk dillerinde Kavun kelimesi koyu sarı anlamına gelen kovun kelimesinin bir çeşididir ve slav dillerinde Rusça ve Ukraynaca'da (дыня/диня) ise "üfleme" anlamına gelir.

Slavs and Tatars, an art collective formed in 2006, focuses on culture, oral histories, modern myths and traditions of the region from east of the former Berlin Wall to the west of the Great Wall of China, also known as Eurasia. The group share their research-based practice in three main categories; exhibitions, publications and lecture-performances. Slavs and Tatars is acclaimed for their conceptual approach and comprehensive body of work in which the theme determines the tools and the discipline. They connect the invisible dots between people, cultures and history, and examine political and sociological issues through commonalities in language, humor and satire. *Dark Yelblow*, a series of lamps that resemble ripe, juicy and tasty melons, positions the fruit as a nostalgic bridge between Eastern cultures. The handblown glass lamps in different shapes, sizes and colors refer particularly to the way melons are regarded as repositories of knowledge in Uzbekistan and Central Asia. Harnessing the power of language, the collective builds the title of the series on a hybrid play on words. The title *Dark Yelblow* is made up from the words for melon in Slavic and Turkic languages: in all Turkic languages the word melon is a variation of "kovun" meaning dark yellow and in Slavic languages (Russian and Ukrainian) дыня/диня meaning 'to blow'.

Slavs and Tatars
İsimsiz (Qaptcha), 2023
Untitled (Qaptcha)

Ayna, cam, akrilik ve alüminyum çerçeve |
Mirror, reverse glass and acrylic paint,
aluminum frame
100,5 × 75,5 × 3,4 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Slavs and Tatars, kolektif bilinç, mizah ve anlatıların filolojik ve semantik analizi yoluyla kültürler ve diller arasındaki bağlantıları ele alır. Kolektif, cam üfleme lambalarla beraber sergilediği ayna serisinde, aynalardaki kavunun dokusuna "captcha" kodları gizler. Captcha kodları, web sitelerinde spam botlara karşı önlem olarak kullanılan çarpık harf ve sayılardan oluşan doğrulama kodlarıdır. Slavs and Tatars'ın bu gizemli yazıyla bezenmiş aynaları, farklı alfabelerde (Rus Kiril, Kazak Kiril, Latin) gizlenmiş "captcha"lar ile yapay zekâ ve insan zekâsı arasındaki farka bir selam niteliğindedir. Özbek efsanelerine göre, kavun ilk olarak Cennet Bahçesi'nde yetişir ve üzerindeki çatlakların Arap harflerini andırması sebebiyle ilahi bir hediye olarak görülür. Bu desen hiçbir zaman tekrarlanmadığı için her kavunla birlikte insanların yeni bir bilgiye kavuşacağına inanılır.

Slavs and Tatars examines links between cultures through philological and semantic analysis of language, pop culture, collective consciousness as well as modern and ancient myths and narratives. In this series, exhibited alongside the handblown melon shaped glass lamps, hang mirrors with "captcha" codes camouflaged within the melon texture painted on them. Captcha codes are confirmation codes consisting of crooked letters and numbers that are widely used in websites as a precaution for spam bots. The embedded "captchas" in different alphabets (Russian Cyrillic, Kazakh Cyrillic) are a nod to the distinction between human and artificial intelligence. According to Uzbek legend, melons originally grew in the Garden of Eden. The tiny cracks on ripe melons resemble Arabic script, and are thereby considered a gift from God. The pattern never repeats itself so it is believed that with each melon, people would be gifted with new knowledge.

Studio Klarenbeek & Dros
(Unusual)
Miselyum Sandalye (Versiyon 3.0), 2024
Mycelium Chair (Version 3.0)

Şoklanmış, canlı mantar ile 3B baskı
| 3D-printed with living fungus
Değişken boyutlar | Variable dimensions
"Ehlikeyif" sergisi için üretilmiştir |
Commissioned for the exhibition
"Creatures of Comfort"

Hollandalı tasarımcılar Eric Klarenbeek ve Maartje Dros, Studio Klarenbeek & Dros ve kısa adıyla .Unusual olarak malzeme, üretim süreci, üretici ve kullanıcı arasındaki görülmeyen bağlantıları araştırır. Stüdyolarında kurdukları laboratuvarlarında, Wageningen Üniversitesi'nden bilim insanları ve mantar çiftçileri ile yakın işbirliği içinde yaşayan miselyum ile 3B baskı teknolojisini birleştiren ve kendi tasarımları olan 3B Miselyum yazıcılarını inşa ettiler. Miselyum, mantarın beyni olarak bilinen, filamentli, rizomik bir ağ sistemidir. Kontrollü koşullarda ve formlarda yetiştirilebilir; organizma stabilize olduktan sonra ekolojik ve hafif yapılar ortaya çıkarır. Bio-alıcı baskı teknolojiyle ürettikleri iskelete yaşayan miselyum dolgusunu entegre ederek sıradan miselyum materyalinden çok daha güçlü bir yapısal malzeme geliştirdiler. İkili bu biyolojik ve teknolojik süreçleri birleştirerek nihai tasarımlarını dijitalin salt fiziksel ve görsel bir temsili olmaktan çıkarıp dijital ile canlı olanı bir araya getiren ve organik büyüme için alan açan bir disiplin yaratırlar. İkili, miselyum uygulamasını ürünlerden iç mekân döşemelerine (karolar) ve mimariye (Growing Pavilion) kadar çeşitli şekillerde kullanır.

Dutch designers Eric Klarenbeek and Maartje Dros, working collaboratively as Studio Klarenbeek & Dros aka .Unusual search for the unseen connections between material, production process, producers and users. They've developed the *Mycelium Chair*, in close collaboration with scientists at the University of Wageningen, mushroom farmers, and building their own labs at their studio which resulted in self developed 3D Mycelium Printers combining 3D-printing technology with living mycelium. Mycelium is a filamentous, rhizomic network system also known as the brain of the fungi, and can be cultivated in controlled conditions and forms, once the organism is stabilised the result is ecological lightweight structures. By integrating their bio-receptive printing technologies as scaffolding with living mycelium infill, they developed a stronger structural material than regular mycelium materials. Klarenbeek and Dros implement and merge these biological and technological processes, rendering their final design not only as a visual representation of the digital, but also for organic growth, as it's formed by fusing the digital with the living. The pair have explored the application of mycelium in several ways, from products to interior (tiles) to architecture (Growing Pavilion).

Schimmel & Schweikle, Hollanda, Almanya ve Belçika arasında yaşayan ve çalışan tasarımcılar Janne Schimmel ve Moreno Schweikle'in kurduğu bir tasarım stüdyosudur. Alışlagelmiş ve sıradan formları manipüle ederek dijital ile fiziksel arasındaki mesafeyi daraltmayı hedefleyen ikili, farklı teknik, el gereçleri ve yazılımları kullanarak "dijital materyalizm" adını verdikleri görsel bir dil oluşturur. Schimmel & Schweikle malzeme ve teknikler arasındaki görünür hiyerarşiyi altüst eden 3B tasarımlarını "yaşayan" objelere dönüştürürler. *Yastık Yastık* serisine ait her bir parça, üç boyutlu modelleme programları kullanılarak tasarlanır ve ardından bağlantı noktaları yapay kürk ile gizlenir. Modern teknoloji yoğun bir şekilde kullanılsa da formlar hep organiktir. Schimmel & Schweikle tasarımlarında keskin çizgileri ve yumuşak dokulu döşemeleri bir araya getirerek dokusal tezatlar oluşturur. Bu fütüristik ama primitif mobilyalar, insan yapımı bir objeyi ele geçirmiş bir bitki örtüsü ya da yosuna benzer ve doğanın daimi üstünlüğü hakkında bir çağrışım yapar.

Schimmel & Schweikle
Yastık Kanepesi, 2019
Pillow Couch

Ahşap, poliüretan köpük, suni kürk ve araba boyası | Wood, PU-foam, faux fur and car paint
87 x 242 x 135 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Schimmel & Schweikle is a design studio founded by Janne Schimmel and Moreno Schweikle who live and work between the Netherlands, Germany and Belgium. They manipulate generic forms by intertwining various techniques, hand-tools and softwares to create what they call "digital materiality." The duo aspires to narrow the gap and disrupt the order between the digital and the physical. Overturning the apparent hierarchy between materials and techniques, their 3D renders transform into "living" objects. In their *Pillow Pillow* series, all pieces are designed with 3D modeling programs, then transformed into tangible objects using wood and faux fur among other materials. Schimmel & Schweikle create textural contrasts in their designs by combining sharp lines and soft-textured upholstery. Although contemporary technology plays a big part in their design, the works appear considerably organic—they look futuristic yet primitive. The designs call to mind wild plants or moss formations that take over man-made objects to foreshadow the eventual prevalence and the ultimate supremacy of nature.

Schimmel & Schweikle
*Yastık Koltuk (Kırmızı
Lake ve Suni Kürk), 2019*
*Pillow Lounge Chair (in Red
Lacquer and Faux Fur)*

Ahşap, poliüretan köpük, suni kürk
ve araba boyası | Wood, PU-foam,
faux fur and car paint
87 x 129 x 118 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Süper Normal
Mercan Kaseler, 2020
Coral Bowls

Alçı yüzeye seramik döküm | Ceramic cast on plaster surface
Değişken boyutlar | Variable dimensions
Süper Normal'ın izniyle | Courtesy of Süper Normal

İstanbul'da yaşayan tasarım ikilisi Süper Normal'in, süreç ve araştırma odaklı pratiklerinde yaklaşım malzemeyi belirler, buradaki seçimleri ise kıldır. Seride, sıradan yemek hazırlama gereçlerini kullanarak gündelik nesneleri alışılmadık formlara taşırlar. *Mercan Kaseler*, döküm seramiğinin sos şişesinden sıkılarak şekillenmesiyle oluşur ve nihai objeler, uzak bir gezegende ya da okyanus tabanında keşfedilmemiş bir bitki örtüsünü andırır. Bu tasarımlar, insan ve insan dışı canlı hayatının yanı sıra çevreyle olan geçirgen ilişkimize dair dikkat çeker.

Süper Normal is a young design duo hailing from Istanbul. Their research-based practice prioritizes process over result and a study of material, in this case, clay mud. They employ everyday kitchenware and cooking utensils as tools to transform this earthy material into unusual objects. The *Coral Bowls* were conceived by squeezing clay into the mold using a caster, rendering the work similar to a peculiar flora or coral reefs in an uncharted ocean bed. The works tackle the permeable relationship between our environment and both human and non-human lives.

Süper Normal
Makarna Vazolar ve
Yosun Tabaklar, 2018 - 2021
Pasta Vases and Moss Plates

Erişte presi ve tel fırça ile şekil verilmiş
seramik | Ceramic squeezed from pasta
maker and moulded with wire brush
Değişken boyutlar | Variable dimensions
Süper Normal'ın izniyle | Courtesy of
Süper Normal

Süper Normal mutfak gereçlerini kullanarak gündelik nesneleri olağandışı formlar ve objelere dönüştürür. *Makarna Vazolar* makarna hamuruyla seramik çamurunun benzerliğinden yola çıkarak makarna yapma aletiyle şekillendirilir. Tel fırçayla yosun dokusu oluşturulan *Yosun Tabaklar* ise ilk bakışta doğada kendiliğinden oluşmuş hissi verirken malzeme ve formlarıyla bizi doğal olan ile insan yapımı arasındaki sınırları düşünmeye davet eder. İkisinin bu serileri üretirken yaklaşım biçimlerindeki disiplinlerarası geçirgenlik aynı zamanda insanın çevresini ve çevresindeki elementleri algılayışı ve yorumlanmasına dair bir metafor niteliğindedir.

Süper Normal employs everyday kitchen utensils and cooking tools to transform materials into unconventional forms and objects. Inspired by the similarity between pasta dough and clay mud, the duo produces *Macaroni Vases*. The spaghetti-looking clays are made with the help of a pasta maker, *Moss Plates*, on the other hand, owe their mossy texture to the strokes of a wire brush—they mimic growths emerging from the ground. The works examine the boundaries between natural and man-made. Their interdisciplinary approach to producing the series serves as a metaphor for how humans perceive and interpret their environment and the elements within it.

OLUŞUMLAR

Doğada; rüzgâr, yağmur, ısı ve zaman birer heykeltıraştır. Sanatçılar pürüzlü kayaları, coğrafi ve çevresel koşullar tarafından şekillendirilmiş binbir renk ve dokudaki kum, toz ve toprak gibi materyalleri kullanarak yaşamın özünü oluşturan bu öğeleri yüceltir, doğa ana ile ortak eserler üretirler. Tabiatın sunduğu bu malzemeler, sanatçılar tarafından çağdaş yaşam tarzına uyum sağlamak için zanaat yoluyla dizginlenip yeniden şekillendirilir. *Oluşumlar*, dünyanın yüzeyinde bulunan ham maddelerden üretilmiş, doğanın ilham verme ve yapısal imkânlar sağlama gücüne işaret eden çalışmalarla doğanın cevherlerini kutlar.

FORMATIONS

In nature, wind, rain, heat and time are all sculptors. By using materials such as rocks, sand, dust and soil in thousands of colors and textures, shaped by geographical and environmental conditions, artists glorify these elements that constitute the essence of life and produce works in partnership with Mother Nature. These primordial materials constructing the human world are harnessed and reshaped by artists to accommodate contemporary lifestyles. Formations comprises works rendered in the raw materials of the Earth's surface, pointing to nature as both a source of inspiration and structural possibilities.

Max Lamb

Campione Sandalye (prototip), 2016

Campione Chair (prototipo)

İşlenmiş tonalit granit taşı |

Tonalite granite

81 x 53 x 47 cm

İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

İngiliz tasarımcı Max Lamb, eşsiz tasarımlarına malzeme bulmak için dünyanın dört bir yanını dolaşır. Ahşap, taş, kum ve çeşitli metaller gibi birçok ham maddeyi ustalıklı işler ve tasarımlarını malzemenin kendi doğasından ilham alarak üretir. İtalya'nın dağlık Trentino bölgesinde bulunduğu tonalit granit, *Campione Sandalye*'nin yapı taşıdır. İnsanlığın erken dönemlerinden itibaren mimari bir öge, primitif bir alet ve süsleme unsuru olarak pek çok farklı role bürünen taş; rüzgâr ve yağmur gibi tabiat olaylarının etkisiyle doğal olarak şekillenir. Lamb, doğanın bize binlerce yıldır hizmet eden malzemelerini sabır, konsantrasyon ve inovasyon gerektiren işlemlerden geçirir. *Campione Sandalye*'yi üretirken, on dört farklı taş oyma tekniğini ustalıklı uygular; dört eksenli tel testereyle kesme, cilalama, CNC frezeleme, honlama, karotiyerle delme, kumlama, keskilme ve yarma gibi farklı geleneksel ve modern uygulamaları bir araya getirir. Lamb, genellikle zemin veya tezgâhlarda kullanılan bu volkanik taşı farklı ve alışılmadık bir tasarım kulvarına taşır; doğa ve insanın ortak çabasıyla şekillenen bu magmatik kayayı iç mekâna davet eder.

British designer Max Lamb travels around the globe to source materials for his designs. He skillfully treats materials, including wood, stone, sand and metal, to create unique objects inspired by the innate properties of the material itself. The tonalite granite he discovered in Italy's mountainous Trentino region is the building block of the *Campione Chair*. Shaped by natural phenomena like rain and wind, stone has been vital to humanity as a building supply material, an important decorative element and a primitive tool from the very early ages. Lamb takes this material which has served us for centuries, through many modern and ancient processes that require patience, concentration and innovation. *Campione Chair* contains examples of 14 different stone-carving techniques; four-axis wire saw cutting, lettering, circular saw cutting, polishing, CNC milling, honing, core drilling, sand blasting, edge profiling, flaming, feather and wedge splitting, bush hammering, chiseling and cleaving. Lamb carries the ingenious rock, tonalite granite, currently typically confined to floors and countertops, into furniture territory. He invites into our domestic space, the magmatic rock that has been shaped by a collaboration of natural elements and human intervention.

Max Lamb
Dolomit Kaya Sandalye, 2020
Dolomite Boulder Chair

Gri dolomit taşı | Gray dolomite
90 x 62 x 75 cm
İdlil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Max Lamb, doğal malzemeler üzerinde çeşitli antik ve çağdaş üretim tekniklerini uygulamasıyla tanınır. Zorlu zanaat sürecinin nihai nesnede hissedilmesini amaçlar. Lamb, zaman ve hava koşulları tarafından şekillendirilmiş malzemeler toplamak için dünyayı dolaşır. *Dolomit Kaya* serisi için kullandığı volkanik taşları İtalya'nın dağlık Trentino bölgesinde bulmuştur. Sanatçı, tonalit kayaları araştırırken, heyelan sonrası toprak altında kalan iki dolomit kayaya rastlar. Lamb, çevrelerini saran taşlardan tamamen farklı duran, dağdan kopmuş bu iki taş parçasını kendi imzasını taşıyan sandalye tasarımlarına dönüştürür.

Max Lamb is renowned for applying a comprehensive range of traditional and contemporary manufacturing techniques on natural materials. He aims for his labor-intensive process to be communicated in the final object. Lamb goes to great lengths and distances to source for materials around the globe that have been pre-sculpted by time and atmospheric conditions. In his *Dolomite Boulder* series, he sources dolomite rocks from Italy's mountainous Trentino region. Whilst searching for Tonalite boulders, he finds two Dolomite boulders beneath a catastrophic landslide. Total anomalies, they stand out from the rest, most likely dislodged from the mountain during the landslide. Lamb then converts this raw material that is a product of a force majeure into practical design carrying his signature.

Max Lamb
Dolomit Kaya Sandalye, 2020
Dolomite Boulder Chair

Kırmızı dolomit taşı | Red dolomite
90 x 60 x 75 cm
İdilli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Guillermo Santomà
Taş Sandalye, 2021
Stone Chair

Taş ve pleksiglas | Stone and plexiglass
100 x 30 x 37,5 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

İspanyol sanatçı, mimar ve tasarımcı Guillermo Santomà'ya göre inovasyon ancak statükonun yıkılmasıyla mümkün olabilir. Evrim ve dönüşümün "evrenin dili" olduğunu savunan Santomà, bu bakış açısını gündelik ve işlevsel nesnelere deneysel müdahalelerde bulunarak ortaya koyar. Nihai nesnedense yapım sürecini performatif bir eylem olarak önceler. *Taş Sandalye*, işlenmemiş, ham bir kaya parçası ve sentetik bir malzeme olan pleksiglastan oluşur; nadir bir araya gelen bu iki materyal ve üretim teknikleri aynı nesnede buluşur. Sandalyeyi oluşturan sentetik ve organik elementlerin güçlü tezatı, malzeme yoluyla şiirsel bir kontrast sunar. Santomà'nın yaklaşımı, objelerin kullanıcılarıyla aralarında duygusal bir bağ kurma potansiyeline de sahip olduklarını gösterir.

According to Spanish artist, architect and designer Guillermo Santomà, innovation is only possible through the destruction of the status quo. He states that evolution and transformation together devise the "language of the universe," evident in his experimental interventions to everyday, functional objects. He focuses on the process of construction as a performative action rather than the final product. *Stone Chair* boasts the union of an uncut, crude piece of rock and plexiglass, a synthetic matter. The artist propels a poetic contradiction between the synthetic and the organic by juxtaposing these conflicting materials and production techniques in the very same object. Santomà's approach to design fosters sensory connections between objects and their users.

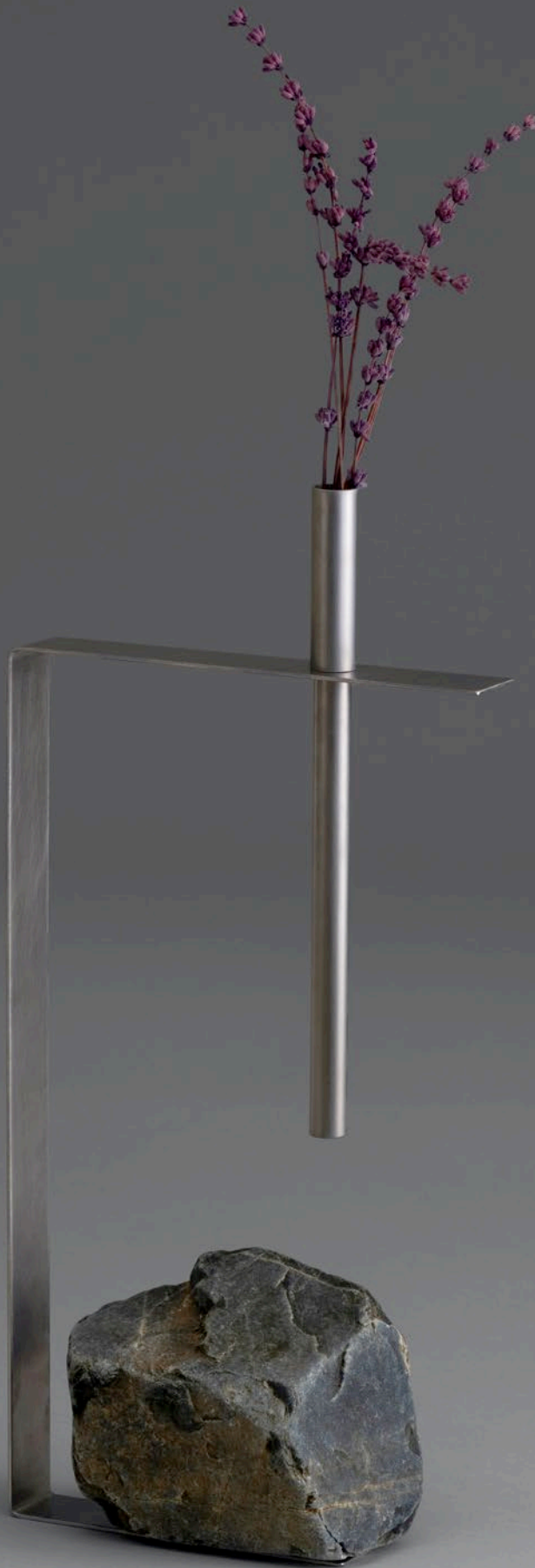

Batten and Kamp
Tuhaf Denge 04, 2021
Odd Balance 04

Paslanmaz çelik ve doğal taş | Stainless steel and natural stone
38 x 22 x 15 cm
8+2 AP
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Batten and Kamp, Yeni Zelanda doğumlu, Paris merkezli çift Alexandra Batten ve Daniel Kamp'ten oluşan sanat ve tasarım ikilisidir; bilim kurgudan doğa tarihine uzanan ilham kaynaklarıyla işlevsel heykellerden oluşan bir evren yaratırlar. Batten and Kamp'ın ortak bakış açısı ve kendine özgü görsel dili, hem Hong Kong'un kentsel yaşam dinamiğinden hem de çocukluk yıllarını geçirdikleri Yeni Zelanda'nın sakin kırsalından ilham alır. *Tuhaf Denge* serisi, ikilinin diğer serileriyle tutarlı biçimde tasarlanmış bir dizi heykelsi vazodan oluşur. Elle fırçalanmış paslanmaz çelik ve doğal taştan oluşan objeler romantik bir çatışma sergiler. Modern bir laledanı andıran ince metal ayak ve bu ayağın tuttuğu narin vazo, sağlam bir taşla sabitlenmiştir. Strüktürü ayakta tutan kayanın hamlığının kaballığı ve sağlamlığı ile çiçeğin zarafeti ve kırılganlığı arasında hem bir gerilim hem de bir uyum hüküm sürer. Eser böylece kırılganlık ve sağlamlık, güçlülük ve naiflik gibi ikilikler arasındaki dengeyi açığa vurur.

Batten and Kamp is the collaborative art and design practice of New Zealand-born, Paris-based couple Alexandra Batten and Daniel Kamp. The pair builds a creative universe of functional sculptures drawing on influences from science fiction to natural history. The duo's shared perspective and distinct visual language stems both from their recent experiences in the urban landscape of Hong Kong and their childhood years spent in the serene countryside of New Zealand. *Odd Balance* is a series of sculptures comprised of hand-brushed stainless steel and natural stones. In a romantic juxtaposition, the slender metal stand holds a delicate vase that is stabilized with a sturdy stone. The single flower in the vessel calls to mind a modern *laledan*, a traditional Ottoman single-tulip vase. There is apparent tension and harmony propagated in the relationship between the crudeness of the stone and the grace of the dainty flower held by a petite sheet of metal. They signify contrasting dualities through their rigid delicacy and frail stability.

Batten and Kamp
Çelik ve Taş Salon Sandalyesi,
2021
Steel and Stone Lounge Chair

Elde fırçalanmış sıcak haddeli çelik ve
Taishan granit | Hand brushed stainless
steel, Taishan granite
95 x 48 x 61 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Fonksiyonel heykelleri için doğadan, bilimden ve prehistoryadan ilham alan Batten and Kamp'in objelerinin birincil işlevi "düşünme araçları" olarak kullanılmalarıdır. Malzemelerin özünü araştıran *Shelter to Ground* serisi, yaşadıkları şehrin parkurlarında yürüyüş yaparken buldukları büyük boy kayaları stüdyolarına götürmeleriyle başlar. Üç boyutlu modelleme ile tasarlanan objeler, yerel üreticilerle işbirliği içinde tamamlanır. İşlenmemiş taşları bükülmüş çelik ile özenle birleştiren ikili, doğal ve endüstriyel malzemeler arasında denge kurar. Çiftin "minimum müdahale" prensipleri ile paralel olarak tasarlanan nihai obje, işlenmemiş taş ile çelik plakasının zıtlığında hayat bulur.

Batten and Kamp's functional sculptures find inspiration in nature, science and prehistory and they are aimed to serve as "tools for contemplation." The idea for the duo's *Shelter to Ground* series takes shape when they encounter oversized rocks while hiking in Hong Kong. Produced both digitally and physically, the works are brought to life in collaboration with local craftspeople. The duo eloquently combines found rocks with bent metal sheets, crafting a balance between the natural and the industrial. In line with the artists' "minimal 'intervention'" principle, the final object celebrates the simplicity of this contrasting combination.

Batten and Kamp
Çelik ve Taş Yemek Sandalyesi,
2021

Steel and Stone Dining Chair

Elde fırçalanmış sıcak haddeli çelik ve
Taishan granit | Hand brushed stainless
steel, Taishan granite
95 x 48 x 61 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Linde Freya Tangelder
Tuğla'nın Yansıması, 2019
Brick's Reflection

Tuğla ve alüminyum | Brick and aluminium
70 x 48 x 52 cm
25 + 2 AP
İdill Tabanca Koleksiyonu | Collection

Destroyers/Builders'ın eserlerinde, mobilyalar ile mimari unsurlar, malzemeler ve yapı teknikleri arasında bir etkileşim vardır. Stüdyonun kurucusu Linde Freya Tangelder, hem geniş ölçekte hem detaycı bir perspektifle duyuşsal anlamlılık ve kültürel değerler üzerine çalışır. Eserleri heykelsi ve mimari bir karaktere sahiptir ve çağdaş ile geleneksel unsurlar arasında fevkalade bir denge kurar. Mimari formlardan ilham alan işleri, çeşitli malzemeler aracılığıyla endüstriyel ve insan yapımı arasındaki ilişkiyi vurgular. Tasarımcının *Tuğla'nın Yansıması* isimli sandalyesi, pürüzlü yüzeyi, yapısal bileşimi ve özgün üretim tekniklerini bir araya getirişiyse malzemenin uzun süreli tarihine ve kökenine bir övgü niteliğindedir. Tangelder, antik çağlardan günümüze mimaride temel bir malzeme olan tuğlanın kullanımını çağdaş mobilya tasarımı kulvarına taşır ve malzemenin niteliklerini inceleyerek ona modern bir yorum getirir. *Tuğla'nın Yansıması*'nda toprağın sıcak ve tipik turuncusunu, gümüş renkli hafif yansıtıcı alüminyumla bir araya getirir ve kilin pürüzlü dokusunu metalin kayganlığıyla birleştirir.

The practice of Destroyers/Builders studies interactions between architectural elements, materials and building techniques. Linde Freya Tangelder, founder of the studio, strives for sensory relevance and cultural value in detail and on a larger scale. The works have a sculptural and architectural character, conveying contemporary and traditional elements. Inspired by architectural shapes, her designs highlight the exchange between the industrial and man-made through diverse materials. From its rough, veined surface to its material composition, *Brick's Reflection* is a tribute to the material's longstanding history and origin. The artist investigates its properties and attributes to re-envision a contemporary take on the material. Tangelder extends the use of brick, a building block in architecture since antiquity, to contemporary furniture design. *Brick's Reflection* is a chair that brings together the warm, typical orange brick and the cool, slightly reflective, silver-coloured aluminium and combines the stone's roughness and the metal's smoothness.

Guido Casaretto
Monte Rosso, 2017

Keten üzerine akrilik ve yağlıboya |
Acrylic and oil on linen
163 x 349 x 49 cm
Erol Tabanca Koleksiyonu | Collection

İstanbul'da yaşayan ve çalışan sanatçı Guido Casaretto'nun pratiği, çok kültürlü bir ortamda büyümenin getirisiyle efsaneler, bilim, teknoloji ve kişisel deneyimleri üzerinden insanın kültür ve coğrafya ile olan ilişkisini irdeler. Sanatçı, coğrafi, tarihi ve kültürel süreçler ve anlatılar arasında yeni ilişkiler kurarak biçim ve yeniden üretme/çoğaltma konularını tartışmaya açar. Dünya, tarihi eserlerin ve mimari öğelerin yer değiştirmesine çokça tanık olmuştur. Ancak coğrafi bileşenler nasıl taşınabilir ve yeniden yerleştirilebilir, zira malzemelerin taşınabilirliği, sistemlerin taşınabilirliği anlamına gelmez. Bu bağlamda; ilişkiler, ağlar, yapılar ve bağlantılar da taşınmalıdır. Taşıma, yerinden oynatma, dönüştürme ve yeniden inşa etme eylemlerinde her zaman bilgi kaybolur. Taşınan şeylerin karmaşıklığı arttıkça sanatçı gördüğünü değil, nasıl göründüğünü taşır. Bu yöntem bir izlenimcinin manzara resmi yapmasına benzer. Resim, manzara değil onun içindeki unsurların bir araya gelişidir. Ancak bu resmin çözünürlüğü, ressamın gördüğü manzaranın kendisinden oldukça farklıdır. Geleneksel resim malzemeleriyle üretilen eser, fırça darbeleriyle gerçek bir dağın periyodik oluşumu arasında ilişki kurarken, birçok öğe görmezden gelinmiş ve jestlerle yer değiştirmiştir.

Guido Casaretto is an artist who lives and works in Istanbul. Growing up in a multicultural setting, his work encompasses versatile materials and processes. He scrutinizes humans' connection to culture and geography through myths, science and technology as well as his personal history. With new correlations between cultural, geographical and historical processes and narratives, he engenders debates on issues surrounding form and re-production. The world has witnessed the relocation of historical artifacts and architectural components countless times. But how can geographical constituents be transported and relocated, as transporting materials doesn't equate to transporting systems. In this sense, networks of relations, structures and connections should also be carried. In the act of transporting, displacing and reconstructing, information is always lost. As the complexity of transported objects increases, the artist transfers not what is seen, but rather how they appear. This method is akin to an impressionist painting a landscape. The painting is the amalgamation of components of the landscape, not the landscape itself. Thus, the resolution of the painting differs from the landscape itself. Created by traditional painting materials, the work establishes a relationship between brush strokes and real-time periodical formation of a mountain, while many of its genuine elements are replaced by artistic gestures.

2013 yılında Erik Olovsson tarafından Stockholm'de kurulan Studio EO, mobilya ve obje tasarımı alanlarında çalışır. Sezgisel bir yaklaşımla beraber deneyseelliği benimseyen Olovsson'un üfleme cam ve mermeri buluşturan *Delgi Vazolar* serisi; saydam ve opak, sağlam ve kırılğan, pürüzlü ve kaygan gibi zıtlıkları birbirleriyle yüzleştirir. Tasarımcının İtalya'nın Carrara bölgesinde topladığı atık mermerler, objelerin zeminini ve temelini oluşturur. Olovsson, taşları çekiç ve keski ile ustaca işleyerek onlara elle üflenmiş cam silindirleri kavrayacak oyuklar açar. Doğal taşların kaotik mineral dokusu ile camın pürüzsüz ve simetrik geometrisi, kaos ve düzeni aynı objede buluşturur. Sonuç ise mineralin brüt ve hareketli dokusuyla üflenmiş camın durgunluğu arasındaki romantik etkileşimdir.

Studio EO
XXL Delgi Vazo, 2016
XXL Drill Vase

Viola Arabescato mermeri, kahverengi
şeffaf cam | Viola Arabescato marble,
brown transparent glass
45 x 42 x 47 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Stockholm based Studio EO, founded by Erik Olovsson in 2013, specializes in furniture and object design. Olovsson's highly intuitive and experimental *Drill Vases* series brings together smooth glass and natural marble, confronting opposing sensibilities and properties such as transparency and opacity, durability and fragility, crudeness and glossiness. Discarded marbles collected in Italy's Carrara region comprise the base of these objects. Olovsson uses a hammer and chisel to treat them before drilling the openings that hold the hand blown, cylindrical glass vases. The stone and glass convey sentiments of chaos vs order, observed in the romantic interaction between the mineral's rough texture and the vulnerability of the fragile hand blown glass.

Studio EO
Delgi Vazo #40, 2016
Drill Vase #40

Viola Arabescato mermeri, beyaz opak
cam | Viola Arabescato marble, white
opaque glass
30 x 17 x 15 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Studio EO
Delgi Vazo #49, 2016
Drill Vase #49

Beyaz Carrara mermeri, kahverengi şeffaf
cam | White Carrara marble, brown trans-
parent glass
20 x 22 x 6 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Studio EO
Delgi Vazo #34, 2016
Drill Vase #34

Giallo Siena mermeri, kahverengi opak cam
 | Giallo Siena marble, brown opaque glass
 31 x 29 x 10 cm
 İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

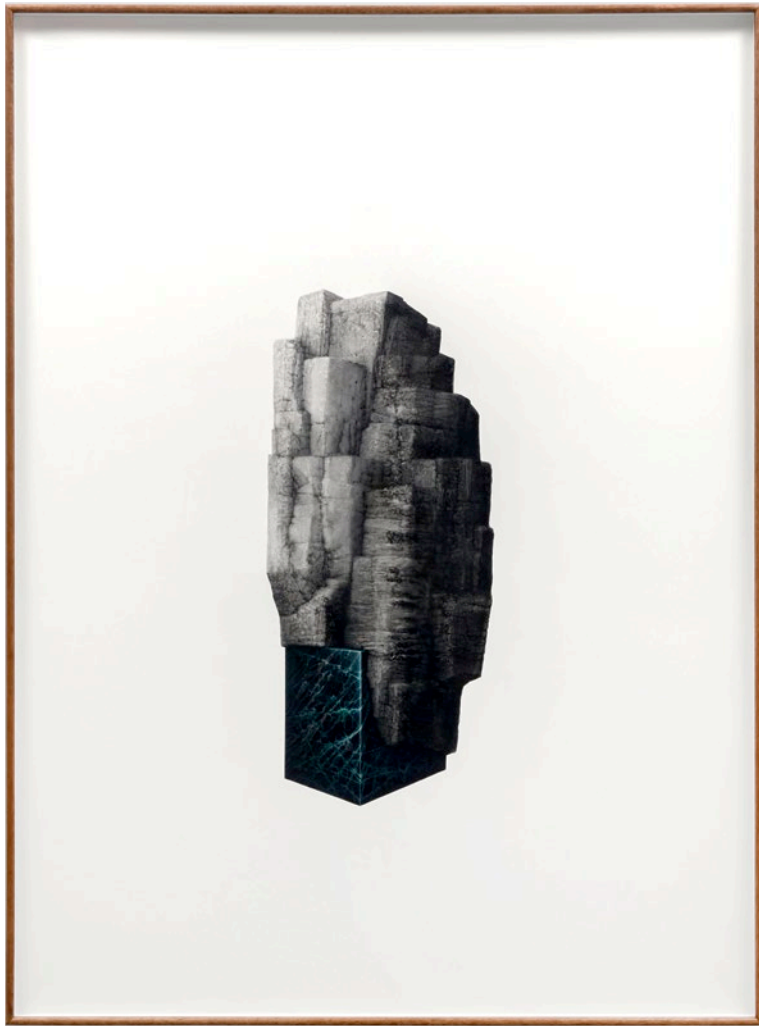
Studio EO
Delgi Vazo #33, 2016
Drill Vase #33

Rosa Portogallo mermeri, pembe opak cam
 | Rosa Portogallo marble, pink opaque glass
 34 x 23 x 22 cm
 İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Studio EO
Delgi Vazo #48, 2016
Drill Vase #48

Beyaz Carrara mermeri ve beyaz opak cam
 | White Carrara marble, white opaque glass
 18 x 7 x 7 cm
 İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Ahmet Doğu İpek

Aşı 2, 2019

Graft 2

Kâğıt üzerine suluboya |

Watercolor on paper

200 x 140 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu | Collection

İstanbul'da yaşayan ve üreten sanatçı Ahmet Doğu İpek'in genellikle suluboya, mürekkep ve kara kalemle ürettiği çalışmaları, sanatçının kent ve doğayla kurduğu çok yönlü ilişkiyi yansıtır. Kâğıt üzerine suluboya işlerden oluşan Aşı başlıklı serisi, iki farklı türün ve formun bir araya gelerek yeni bir bütün oluşturması fikrine dayanır. Botanik terminolojisinde iki bitki dokusunun kaynaştırılarak büyümeye devam etmesini ifade eden bu uygulama, farklılıkların bir aradalığının mümkün ve yapıcı olabileceğine işaret eder. Doğada bir arada bulunmayan unsurların melezlenmesi, birleştirilmesi ve birlikte büyümesi, hibrit yaratıcı üretimlerin de metaforik bir temsilidir.

Istanbul based artist Ahmet Doğu İpek is known for his charcoal, ink and watercolor works on paper that reflects his overall relationship with the city and nature. His watercolor on paper series titled *Graft*, finds basis on the notion of different life forms joining together to create a new entity. In botany, this practice describes two plant tissues conjoined to grow together and indicates that divergent strains could coexist and even prove productive. The hybridization and growth of two elements which don't co-exist naturally is an analogy for new possibilities in a creative process.

Ahmet Doğu İpek

Aşı 1, 2019

Graft 1

Kağıt üzerine suluboya |

Watercolor on paper

170 x 140 cm

Erol Tabanca Koleksiyonu | Collection

VAUST
Masa, 2022
Table

Beton, Botticino ve Rosso Verona
mermeri micirı, alüminyum disk | Exposed
concrete, Botticino ve Rosso Verona
marble gravel, solid aluminium disc
53 x 40 x 40 cm
İdilli Tabanca Koleksiyonu | Collection

VAUST, Joern Scheipers ve David Kosock tarafından kurulan, iç mimari ve mekân tasarımı alanında faaliyet gösteren Berlin merkezli bir tasarım stüdyosudur. İkili, geleneksel düşünce kalıplarını aşmak üzere özgün estetik ve sanatsal tasarım konularına odaklanır. *Total Exposure* serisine ait alüminyum kapaklı beton yüzeyli sehpa, iç mekâna doğal bir hava katar. Yaygın geometrik desenler ve minimalist mimari formlara atıfta bulunurken üzerine yerleştirilen kapak sayesinde fonksiyonel bir özellik de kazanır. Antik Yunan ve Roma'nın taşıyıcı kolonlarını aklı getiren yarım küre formu dikey sütunun üstünde yer alır. Kesik kürenin içindeki boşluk ise üstünde bulunan alüminyum disk kapak tarafından gizlenir ve içerisinde bir depolama alanı yaratır. Objenin yapıtaşı olan beton ve mermer micirı karışımı sütun ayaklar sehpayı dengeli bir ağırlık katar.

VAUST is a Berlin-based interior design studio formed by Joern Scheipers and David Kosock with a practice that spans various fields. The duo are dedicated to unconventional thinking, distinctive aesthetics and artistic design. Their exposed concrete side table with aluminium top from the series *Total Exposure* functions as a household object that exudes a natural ambiance. Referencing common geometric patterns and minimalist architectural forms, reminiscing the pillars of Ancient Greece and Roman Empires, a cut off sphere emerges within the firmness of the cross column. The inner slot is covered by the aluminium disc on top, adding storage space and rendering the object multi-functional while the marble gravel base results in deliberate weight.

touche—touche, Théo Demans ve Carolin Gieszner tarafından kurulan Brüksel merkezli bir sanat stüdyosudur. İkili İületaşı ve yosunu taklit eden ve mağara tasvirlerini andıran ve Paleozoik Çağ'ın bir dönemi olan Karbonifer Periyodu'na gönderme yapan sürreal eserler yaratırlar. *Epidrome*'da bir kayanın ortasına yerleştirilmiş olan şilte, kullanıcıya sert ve korunaklı kaya içinde bir vaha misali yumuşak bir konfor alanı sağlar. İşlenmemiş kaya görünümü, bir yataktan beklenen rahatlık ve yumuşaklık hissi ile çelişir. İlkel görünüm ve modern konforu bir araya getiren eser, insanın bu ihtiyacını karşılayan araçlar zamanla değişse de değişmeyen bir gereklilik olan uykunun evrimine işaret eder. Böylelikle primitif doğamız ile modern çağın konfor arayışı arasındaki dualizme dikkat çeker.

touche—touche
Epidrome, 2020

Polieeter köpük, üretan, pigment, çelik ve silikon | Polyether foam, urethan, pigments, steel and silicon
85 x 240 x 280 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

touche—touche is a Brussels based artist studio formed by Théo Demans and Carolin Gieszner. The duo produce primordial-looking objects using contemporary materials like foam to mimic archaic igneous rocks. The soft foam simulates meerschaum and moss to create whimsical structures that resemble surrealistic depictions of the Carboniferous Period of the Paleozoic Era. In *Epidrome*, the artists place a comfortable mattress in the middle of a hard "rock" to provide a soft and safe space. The crude appearance of the bed frame is in stark contrast with the cushiness of the mattress. Combining primal appearance and modern comforts, the work points to the evolution of sleep, a fundamental need that remains the same although the objects accommodating it may alter over time. The work highlights the dichotomy between humans' primitive nature and their contemporary search for comfort.

touche—touche

Oniks, 2020

Onyx

Polietir köpük, üretan, pigment, çelik ve silikon | Polyether foam, urethan, pigments, steel, silicon
290 x 60 x 140 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

touche—touche, modern materyal ve teknikler kullanarak iptidai görünümde eserler üretir. *Oniks* lambanın modern çağa ait aydınlatma fonksiyonu, ilkel görünümlü bedeni ile bir kontrast oluşturur. Eski ve yeniği birleştiren bu lamba, devasa ebadiyla, insan ölçeğini doğal oluşumlara kıyasla yeniden düşünmeye sevk eder. Bu boyutlama ile hem gerçekçi hem de metaforik anlamda insanın doğadaki yerine atıfta bulunur. Taş Devri'ne mizahi bakışları ve ölçek konusundaki deneysel yaklaşımları, sanatçıların kendine özgü dilinin tutarlı bir yansımasıdır.

touche—touche produces primordial-looking objects by using contemporary materials and techniques. *Onyx* lamp's modern lighting function contrasts with its primitive-looking body. In this piece, a relatively modern function, light, is placed in stark contrast with its primitive form. The gargantuan object combines the archaic with the contemporary to encourage the viewer to ponder the scale of humans in comparison to nature and its formations. Touche-touche's humorous take on the Flintstone-Chic aesthetic demonstrates an experimental approach to scale, which is a recurring motif in their body of work.

touche—touche
Littoral Crave, 2020

Ayna, polietere köpük, ürethan, pigment,
ahşap | Mirror, polyether foam, urethan,
pigments, wood
108 x 150 x 18 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

touche—touche, çalışmalarında köpük gibi çağdaş, güncel ve yumuşak bir malzemeyi, lav taşını andıran sert, kaba ve ilkel nesnelere dönüştürür. İkili, eserleri vasıtasıyla arkeolojik kazılarda bulunmuş gibi görünen taş mobilyaları yaşam alanlarımıza geri davet eder. İlkel ve kaba bir objeyi andıran çerçeve, sopaya iliştirilmiş kumaş perdenin zarafetiyle kontrast sergiler. Primitif bir pencereyi çağrıştıran çerçevenin içine yerleştirilen ayna ise seyirciyi zamanda yolculuğa davet eder. Yapay malzemesi ile doğal görünümü arasındaki ikilik, izleyicinin zihninde bir dönüşümü tetikler. İnsanı içine çeken eser, gündelik senaryolar için yeni kur-gular üretir; ilkel unsurları çağdaş tasarımla yeniden yorumlarken çevreyle olan duyuşsal ilişkimizi de derinleştirir.

touche—touche produces primordial-looking objects by using contemporary materials like foam to mimic archaic igneous rocks. touche—touche invites what appears to have been uncovered in an archaeological site back into the contemporary living space. A soft piece of fabric balances out the crudity of the stick while the mirror in the frame recalls a journey through time in its reflection. The duality between the artificial material and natural image of the work triggers a flip in our minds. The immersive work evokes new fictions for daily scenarios that deepen the sensual relationship to our surroundings and reintroduces primeval elements into contemporary design.

Fransız tasarımcı Elissa Lacoste'un eserleri, vahşi, içgüdüsel ve duyuşsal bir çağrı içerir. Lacoste, "Nesnelerime grotesk bir estetik kazandırmak için mineral, bitki ve hayvan dünyalarını birleştirmeyi seviyorum." sözleriyle eserlerini tarif eder. Doğadaki tabii oluşumlardan ve canlılardan ilham alan tasarımları, toprak rengi nötr tondaki pigmentler ile bazen lav, bazense pürüzlü dokularıyla taşı anımsatır. Tasarımcı, tabiat ve çevre ile ilişkimizi ele aldığı çalışmalarında, doğal unsurları evlerimize taşır. Üzerine yerleştirilen epoksi parçalar sayesinde bir mobilyaya dönüşen bu objeler böylelikle işlev kazanır. Tanıdık ve yabancı, canlı ve cansız arasında gidip gelen bu objeler, bilinen zaman ve mekânın ötesinde topoğrafyalara ait gibi görünürler.

Elissa Lacoste
Gully Sehpa, 2019
Gully Coffee Table

Silikon, polikarbonat, ahşap, boya, epoksi,
pigment, katı köpük, poliüretan köpük |
Silicone, polycarbonate, wood, paint,
epoxy, pigments, styrofoam, PU-foam
144,5 x 190 x 163 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

French designer Elissa Lacoste's wild and instinctive aesthetic speaks to the sensory impulses. "I like morphing mineral and vegetal with the animal to give my objects a grotesque aesthetic," she says, describing her practice. Her designs are influenced by natural formations and living things, addressing the relationship between humans and Mother Earth. With skin colored pigments and textures, she creates forms that mimic lava formations and skin-toned stone. Placing an epoxy surface atop, Lacoste renders her creatures useful as household objects. Her designs oscillate between familiar and strange, animate and inanimate, they belong to topographies beyond time and space currently known to us.

Elissa Lacoste
Hoodoo Konsol, 2019
Hoodoo Arch Console

Silikon, polikarbonat, ahşap, boya, epoksi,
pigment, katı köpük, poliüretan köpük,
kumaş ve alçı sıva |
Silicone, polycarbonate, wood, paint,
epoxy, pigments, styrofoam, PU - foam
82 x 76 x 42 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Çalışmalarını Erivan'da sürdüren sanatçı Roman Babakhanian'ın fotogerçekçilik tekniğiyle resmettiği çarpıcı eserleri, hem yapı hem zanaat için antik çağdan günümüze dek önemli bir rol oynayan taşın estetik değerini vurgular. Babakhanian, heykel disiplininin en ünlü örneklerinden olan Milo *Venüs*'ünde ve Michelangelo'nun meşhur *Davut* heykelinde olduğu gibi usta heykeltıraşların elinde bir başyapıta dönüşme potansiyeli olan taşı, ham ve sıcak hâliyle, bambaşka kompozisyonlarda tasvir eder. Babakhanian'ın eserlerinde objeler her zaman günlük hayatta algılamaya alışık olduğumuzdan fazlasıymış gibi durur; renkler ve ışık geçişleri imgeleri daha da kutsallaştırır. Babakhanian binlerce yıllık bir malzemeye çağdaş ve yenilikçi bir bakış sunarken köklü sanatsal geleneklere de göz kırpar.

Roman Babakhanian
Taş Hikayeleri #14, 2020
Stone Stories #14

Tuval üzerine yağlıboya | Oil on canvas
60 x 70 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Roman Babakhanian is a painter based in Yerevan who produces compelling photorealistic paintings. His body of work celebrates the aesthetic value of stone, a material that plays an integral role in the history of humanity both as a tool and a material for art and architecture. Babakhanian depicts stone—which carries a hidden potential to be transformed into a treasure in the hands of masters like the *Venus of Milo* or *David* of Michelangelo—in various captivating compositions that highlight its raw glory. In Babakhanian's works, objects always appear to be more alive than what we are accustomed to perceiving in reality; his use of colors and light transitions further sanctify the images. Babakhanian's practice is distinct not just for its modern approach in working with an ancient material but also for its homage to the classic principles of traditional painting.

Roman Babakhanian
Taş Hikayeleri #16, 2021
Stone Stories #16

Tuval üzerine yağlıboya | Oil on canvas
70 x 60 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Roman Babakhanian
Taş Hikayeleri #17, 2021
Stone Stories #17

Tuval üzerine yağlıboya | Oil on canvas
70 x 60 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Roman Babakhanian
Taş Hikayeleri #15, 2020
Stone Stories #15

Tuval üzerine yağlıboya | Oil on canvas
60 x 70 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Roman Babakhanian
Taş Hikayeleri #11, 2019
Stone Stories #11

Tuval üzerine yağlıboya | Oil on canvas
60 x 70 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Ünlü tasarım grubu Memphis Milano'nun üyesi ve Archizoom'un kurucu ortağı olan tanınmış İtalyan mimar, tasarımcı ve teorisyen Andrea Branzi, insanın doğayla olan girift ilişkisi, kentsel hümanizm ve teknolojik ilerlemenin kesişiminde eserler ortaya koymuştur. En çok organik ve endüstriyel unsurları bir araya getiren mobilya ve heykelleriyle tanınır. Kariyeri boyunca nesnelerin dilini ve ifade gücünü araştırmıştır. 1980'lerin ortasında, postmodern tasarımın stilize estetiğinden uzaklaşarak "neo-ilkel" olarak tabir ettiği melez objelerini üretmeye başlar. Eşi Nicoletta Morozzi ile birlikte ürettiği, evcil hayvanlar manasına gelen *Animali Domestici* (1984-1986) serisi, teknoloji ilerledikçe insanların evde daha fazla zaman geçireceği, domestik kültürün ve iç mekânın önem kazanacağı öngörüsünden yola çıkar. Serinin adı insan ve etrafındaki objeler arasındaki özel bağın metaforu niteliğindedir. Tabiatın unsurlarını eve taşımanın önemini vurgulayan Branzi'ye göre bu objeler, "Amazon'daki hayvanlar gibi renkleri, kokuları ve süsleriyle partnerlerini cezbeden yeni bir hayvan türü"dür.

Andrea Branzi
Animali Domestici Bank, 1985
Animali Domestici Bench

Huş ağacı ve ahşap lake |
Lacquered wood and birch
83 x 140 x 65 cm
9 Edisyon | Edition of 9
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Prominent Italian architect, designer and theorist Andrea Branzi, a member of the famed design collective Memphis Milano and co-founder of Archizoom yields works at the intersection of technology, urban humanism and our evolving relationship with nature. A master of the eloquent language of object design, Branzi is best known for his furniture and sculptures that marry organic and industrial elements. In mid-1980s he moved away from the stylized aesthetics of post-modern design and began producing hybrid objects that he defined as "neo-primitive." The *Animali Domestici* (1984-1986) series, for which he collaborated with his wife Nicoletta Morozzi, is the product of the idea that people would spend more time at home as technology advances, resulting in the growing popularity of domestic culture and interior spaces. Its title is a metaphor for the special connection between humans and the objects surrounding them. He viewed his objects as a new animal species that "attract their partners with their colors, perfumes and adornments, like animals in the Amazon." Branzi advocated for the significance of reintroducing natural elements to our domestic spaces.

Guido Casaretto
Yabani Keçileri Kovalamak, 2024
Chasing Wild Goats

Elde işlenmiş tuğla | Hand processed
bricks
312 x 140 x 140 CM
"Ehlikeyif" sergisi için üretilmiştir |
Commissioned for the exhibition
"Creatures of Comfort"

Istanbul merkezli sanatçı Guido Casaretto; efsaneler, bilim, teknoloji ve kişisel deneyimleri üzerinden insanın kültür ve coğrafya ile olan ilişkisini irdeler. Sanatçı, coğrafi, tarihî ve kültürel süreçler ile anlatılar arasında yeni ilişkiler kurarak biçim ve yeniden üretme/çoğaltma üzerine eserler üretir. *Yabani Keçileri Kovalamak* isimli eserinde Karahan Tepe ve Çatalhöyük kalıntılarında bulunan, avcı-toplayıcı toplulukların Neolitik Çağ'da (çanak çömleksiz Cilalı Taş Devri) oyma ve kazıma ile ürettikleri sembol ve imgeleri replike ederek bir yıkanma alanı inşa eder. Bu topluluklar, mevsimleri ve hayvanların göç zamanlarını takip eden belirli periyotlarda bölgeye gelmiş ve semâvi dinlerin ortaya çıkışından binlerce yıl önce belirli komünal ve yaşam alanları inşa etmişlerdir. Bu alanların ikiye ayrıldığını ortaya koyan ana özellik ise ortak alanların silindirik yapıda, bugün "ev" olarak adlandırdığımız yaşam alanlarının ise dörtgen biçiminde olmasıdır. Sanatçının taklit ettiği bir diğer biçimsel özellik ise bahsi geçen evlerin üç metre kadar yer altına gömülmüş ve yüzeydeki küçük bir aralıktan girilen mekânlar olmasıdır. Yıkanma alanının tepesindeki yarı açık kubbe formu, bu girişlere referans verir. Eseri oluşturan tuğlalardaki onlarca sembolden birçoğunun neye işaret ettiği günümüzde bilinmezken, Güneş betimlemeleri, avcı-toplayıcılar için hayati önem taşıyan antilop ve fil gibi çeşitli hayvanlar, su ve nehir, aile üyelerinin sayısı, spiral, el baskıları ve zamanın belirleyici unsurlarından gökyüzü ve yıldız takımları göze çarpan tasvirlerdir. Yazının ortaya çıkışından çok önce ilkel insanın ürettiği görseller hem orada kalanlar için bir not alma, hem de bölgenin gelecekteki ziyaretçileri ve kendi gelecek ziyaretleri için bir bilgi aktarım yöntemi olarak yorumlanmaktadır.

Guido Casaretto scrutinizes humans' connection to culture and geography through myths, science and technology as well as his personal history. With new correlations between cultural, geographical and historical processes and narratives, he engenders debates on issues surrounding form and re-production. In *Chasing Wild Goats*, he replicates stone-carved symbols of hunter-gatherers of the Neolithic Age (Pre-Pottery) found at Karahan Tepe and Çatalhöyük archeological sites. They visited these regions periodically, following seasonal changes and migration of animals and built shelters thousands of years prior to the emergence of monotheistic religions. Prominently distinguished by their forms; these spaces consisted of communal and living areas that which we refer today as a 'house'; former in cylindrical and latter in rectangular shapes. Another formal feature the artist mimics is the entrance of these homes typically buried about three meters underground, with access through a small opening on the surface. The semi-open dome on top of the bathing station is a direct reference to these entrances. While dozens of symbols on the bricks that make up the work remain abstract today, some clearly illustrate various images of the Sun, various prey animals vital to hunter-gatherers such as antelopes and elephants, water and rivers, number of family members, spirals, handprints, and depictions of the sky and constellations, as significant beacons of the period. Hundreds of visuals and markers created by these primitive communities long before the advent of writing, today are interpreted as methods of note-taking and a way of conveying information to future generations, as well as their own future visits.

Fransız tasarımcı Bertrand Fompeyrine diğer yaratıcı alanları keşfetmeden önce mimarlık eğitimi almıştır. El sanatları ile yakından ilgili olan tasarımcının pratiği atık malzemeleri dönüştürmeyi içerir. Endüstriyel üretimin aksine insan emeğini yücelten Arts & Crafts akımıyla doğrudan ilişki kuran objeleri, aynı zamanda sanatçının yaşadığı ve ziyaret ettiği yerlerin izlerini taşır. İlhamının büyük bölümünü ise çocukluğunun geçtiği sahil kasabası Collioure, Gruissan, Toulousse ve Pirene Dağları'ndan alır. Fompeyrine, seyahatleri sırasında topladığı kumu, şantiyelerden topladığı polistiren atıklarla bir araya getirir. Hafif ve kırılgan bir yapıya sahip olan polistireni kumla kaplayan tasarımcı, bölgeden bölgeye değişen görünümünüyle kumu, ona boyut ve renk katarak öne çıkarır. Olanaklardan çok kısıtlamaların yaratıcılığı beslediğini savunan tasarımcı, sınırlı bir malzeme yelpazesi kullanarak yapaylık ve doğallık, ağırlık ve hafiflik gibi kavramlar üzerinden illüzyonlar yaratır.

Bertrand Fompeyrine
Vazolar, 2022
Vases

Polistiren, kum, boya |
Polyester, sand, paint
Değişken boyutlar | Variable dimensions
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Formally educated as an architect, French designer and photographer Bertrand Fompeyrine now dabbles in various forms of art. He is a proficient craftsman who focuses his efforts on transforming waste materials. His objects honor the Arts & Crafts movement as a resistance to industrial production. Fompeyrine's body of work is colored by his travels and the places he grew up in, particularly a childhood spent in Toulouse, Pyrénées mountain range and the seaside town of Collioure, Gruissan. Fompeyrine combines sand he collects in his travels with polystyrene waste picked up on the streets and construction sites. By covering the lightweight polystyrene with sand, he highlights its versatility through rich textures and colors. Fompeyrine suggests that constraint fosters creativity more than abundance does, testing this theory by using a limited range of materials to convey opposing illusions like natural vs artificial and heavy vs light.

Bertrand Fompeyrine
Bıçimli Parçalar serisi #14,
2020-2023
Shaped Pieces series # 14

Polyester, kum, boya |
Polyester, sand, paint
Değişken boyutlar | Variable dimensions
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

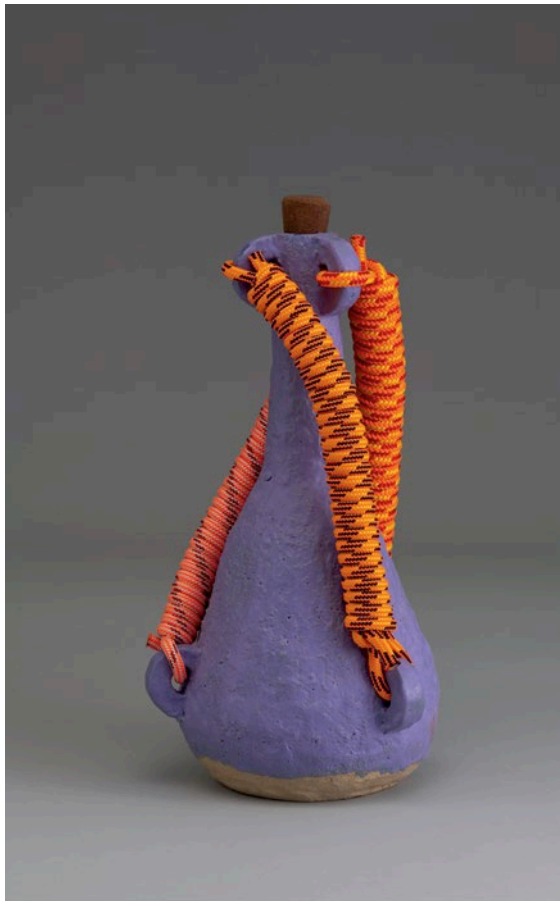
Bertrand Fompeyrine
Bıçimli Parçalar serisi #3, 2020
Shaped Pieces series # 3

Polyester, kum, boya |
Polyester, sand, paint
Değişken boyutlar | Variable dimensions
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Bertrand Fompeyrine
Gruissan

Polistiren, vernik, kum |
Polystyrene, varnish, sand
Değişken boyutlar | Variable dimensions
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Danimarkalı multidisipliner sanatçı Karl Monies, doku, geometri ve malzeme ile deneyler yaparak ilkel formdaki seramikleri, modern dağcılık ipleriyle bezer. Monies, birçok farklı dönem ve kültürün ikonik formlarından ilham alarak insanlık tarihine ve seramik disiplininin evrimine duyduğu nostaljik hissi de pratiğine ustalıkla taşır. Tasarımcının vazoları, gücünü malzemelerin zıtlığından ve çeşitliliğinden alır. Hem gündelik hem de mistik bir karaktere sahip bu objeler, antik döneme ait kutsal kâselere, ölüleri diriltmek için kullanılan libasyon kaplarına ve yaşam suyunu taşıyan karaflara referans verir. Bu objeler yalnızca kapların insanlık tarihindeki asli rolünü hatırlatmakla kalmaz, antik çağlardan günümüze uzanan günlük işlevlerini sürdürmeye de devam ederler.

Karl Monies
CCXXXII, 2021

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |
Glazed ceramic, cork, rope
50 × 33 × 30 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Danish multidisciplinary artist Karl Monies experiments with contrasting texture, geometry and material in his ceramic work, modernizing primitive forms and traditional styles by juxtaposing them with climbing ropes and paracords. The distinctiveness of these vessels lie in the versatility and the contrast of materials. Monies is influenced by iconic forms in various cultures and periods; the vessels are a nod to holy grails mentioned in ancient texts, libation containers used to bring the dead back and decanters containing the elixir of eternal life. Possessing both habitual functionality and mystical characteristics, his nostalgic appreciation for the history and the evolution of the discipline is evident in his work. The objects not only remind us of the quintessential role of containers in human history but also pursue their practical roles as they have long been doing.

Karl Monies
CCXXVIII, 2021

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |
Glazed ceramic, cork, rope
34 × 30 × 21 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Karl Monies
CLXXXII, 2020

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |
Glazed ceramic, cork, rope
56 × 44 × 36 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Karl Monies

CCII, 2020

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |
Glazed ceramic, cork, rope
50 × 33 × 30 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Karl Monies

CCLXXV, 2021

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |
Glazed ceramic, cork, rope
35 × 24 × 18 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Karl Monies

CCXII, 2021

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |
Glazed ceramic, cork, rope
56 × 31 × 29 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Karl Monies

CLII, 2021

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |

Glazed ceramic, cork, rope

58 × 31 × 25 cm

İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Karl Monies

CXXVII, 2019

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |

Glazed ceramic, cork, rope

59 × 59 × 42 cm

İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Karl Monies

CXXIV, 2019

Sırlı seramik, şişe mantarı, ip |

Glazed ceramic, cork, rope

65 × 46 × 43 cm

İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

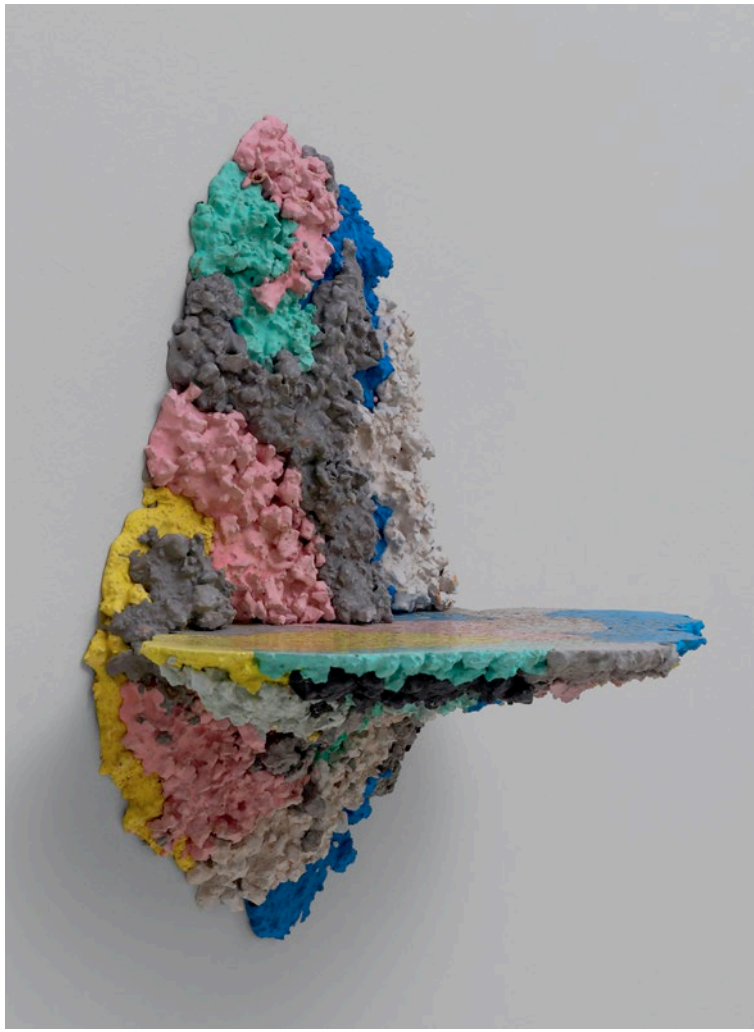
Melih Çebi
Pelike, 2020

Tuval üzerine akrilik | Acrylic on canvas
80 x 60 cm
İdilli Tabanca Koleksiyonu | Collection

İstanbul'da yaşayan ve çalışan sanatçı Melih Çebi, *Pelike* adlı eserinde Antik Yunan ve Roma medeniyetlerinde sıklıkla kullanılan kap formu olan "pelike"yi tuval üzerine taşır. Genellikle geniş gövdesi ve dar ağzıyla bilinen pelikeler, muhtelif sıvıları saklamak için kullanılır ve haber taşıma ya da bilgi aktarma formu olarak, yaşanmış önemli olaylar veya mitolojik figür tasvirleriyle süslenirdi. Biçimini taklit ettiği antik dönem kaplarında bulunan savaş sahneleri ve efsanelerin betimlemelerine ironik bir cevap niteliğinde eserine Romen rakamlarıyla "2020" yazan sanatçı, bu imgeye güneş altında cep telefonu ile oynayan iki figür yerleştirerek modernleştirir. Bilhassa pandemi sebebiyle herkesin telefon vasıtasıyla dış dünya ile iletişim kurduğu modern çağa atıfta bulunurken teknolojinin çöktüğünü hayal ettiği bir geleceğe, eski bir yöntemle göz kırpar. Böylece, zamanın doğrusallığını kırarak çağlar arası bir diyaloga işaret eder; geçmiş, günümüz ve gelecek arasında bir köprü kurarak kültürel normların zaman içindeki değişimini vurgular.

Melih Çebi is an artist who lives and works in Istanbul. In his work *Pelike* he portrays a common form of vessel used in Ancient Greece and the Roman Empire. Utilized widely in ancient civilizations to store various liquids for culinary and personal purposes, the pelike typically has a large bottom and a narrow neck, and is often adorned with images of mythological figures as well as significant historical events as a form of disseminating information. Çebi replaces depictions of wars and legends with an inscription of "2020" in Roman letters and an ironic illustration of our current culture in his signature style. In an effort to modernize the depiction, he places two figures sitting under the sun, playing on their mobile phones at the center. Referencing this particular period in time when our sole communication with the outside world was through smartphones, he envisions a future when technology collapses. He juxtaposes the archaic form and the status quo, facilitating a dialogue between eras and bridging the past with the present and future to demonstrate the colossal shift in cultural norms and etiquette.

Odd Matter
Kütle Raf, 2022
Mass Shelf

Meşe mantarı granülü, ufalanmış
sıva alçısı ve çok renkli boya |
Handmade from cork granulate
and alpha crystalline gypsum in
multiple colours
57,5 x 51 x 33 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

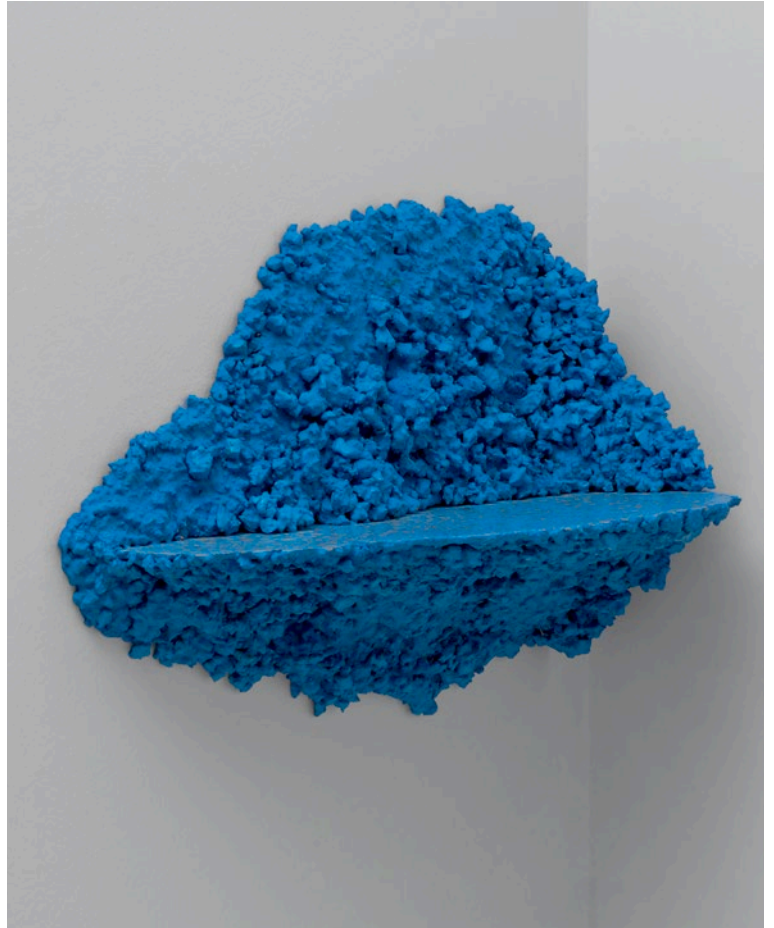
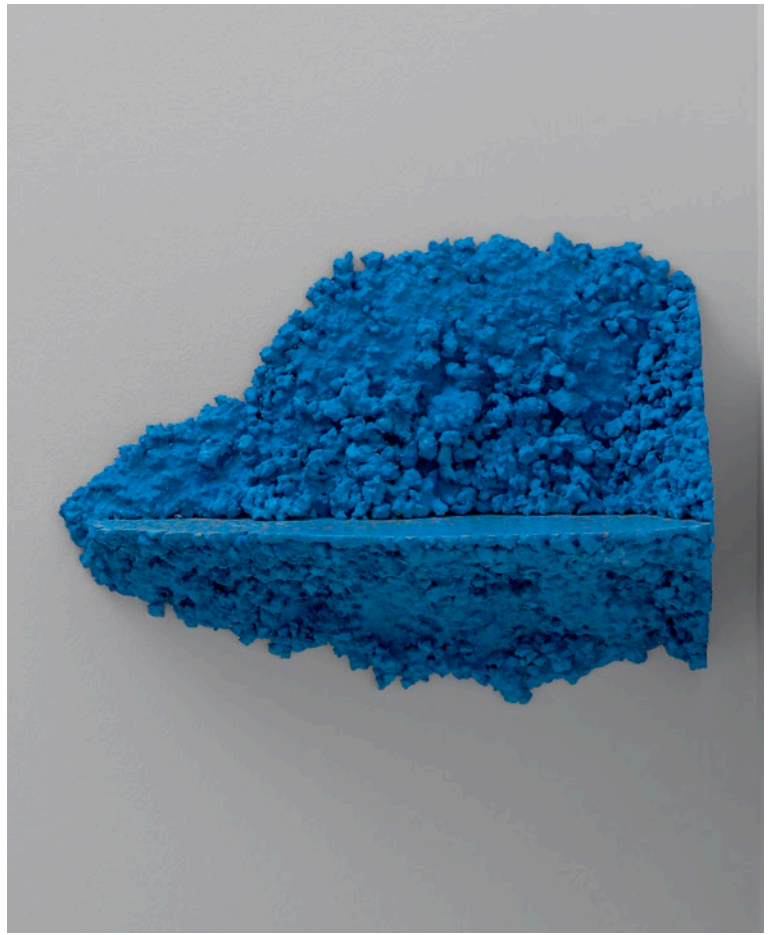

Odd Matter, Els Woldhek ve Georgi Manassiev'den oluşan Rotterdam merkezli bir tasarım stüdyosudur. Deneysel üretimleriyle malzemenin sınırlarını zorlayan ikili; doku, kaos, detay ve el dokunuşunun ön planda olduğu süreç odaklı uygulamalarıyla kendilerini tanımlar. İkili, doğal malzemeler aracılığıyla yapay dünyayı keşfederken geniş bir perspektiften konuşan işler yaratmayı hedefleyerek günümüz için yeni olanaklar sunar. Tasarımcılar, *kütle* serisinde meşe mantarı ve sıva alçısını bir araya getirir ve öncüsü oldukları özgün tekniği kullanarak eserlerini ortaya koyarlar. Mantarın yumuşak ve hafif yapısı, alçının sertliği ve dayanıklılığıyla etkileşime girer; farklı boyutlarda mantar granülleri çok çeşitli yapıları ve dokuları mümkün kılar. *Kütle Raf*, formuyla bir kuş yuvası, kaya kümesi ya da kum yığını gibi doğal oluşumları andırır. Bu raf, ana malzemesi olan meşe mantarının fiziksel özelliklerini görünür kılarken bizi gündelik işlevsel bir nesneye, farklı malzemeler vasıtasıyla yepyeni bir gözle bakmaya davet eder.

Odd Matter is a Rotterdam-based design studio founded by Els Woldhek and Georgi Manassiev. Through their experimental creations that push the boundaries of material, the duo is distinguished for their process-oriented practices that emphasize texture, chaos, detail, and the touch of the hand. They explore the artificial world through natural materials, aiming to create works that speak from a broad perspective and offer new possibilities. In their *Mass* series, they blend together cork granulate and alpha crystalline gypsum through a process they pioneered. The soft texture and light structure of cork granulate interacts with gypsum's resilience, birthing new structures with each attempt. *Mass Shelf's* form mimics natural formations not dissimilar to a bird's nest, a pile of rocks or sand dunes. By highlighting the organic physical properties of cork granulate, the artists adapt an unconventional material to an everyday object, creating a novel design.

Odd Matter
Kütle Raf, 2022
Mass Shelf

Meşe mantarı granülü, ufalanmış siva
alçısı ve mavi boya | Handmade from
cork granulate and alpha crystalline
gypsum in blue
61 x 47,5 x 28,5 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Sigve Knutson
Duvar Askısı Raf, 2023
Wall Hanged Shelf Plate

Ahşap, polistiren ve PVA-yapıştırıcı |
Wood, polystyrene and PVA-glue
125 x 180 x 35 cm
İdilli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Çocuksu, eğlenceli ve ham bir stile sahip Norveçli sanatçı ve tasarımcı Sigve Knutson'un tasarım süreci bir plan ya da kâğıt üzerinde çizim olmadan yaratmanın coşkusunu tatmak üzerine kuruludur. Objelerini de çizimleri gibi özgürce üretmeyi hedefleyen sanatçının tüm eserleri deneysellik, doğaçlama ve sezgisel bir yaklaşımın ve sürecin ürünüdür. Tasarımcı ahşap ve polistiren gibi malzemelere, bilinen en eski insan yapımı aletleri ve ellerini kullanarak toprak görünümü kazandırır. Knutson'un ilkel teknikleri kullanarak naif bir üretim süreciyle yarattığı organik tasarımlar, pürüzlü yüzeyleri, doğal biçimleri ve dost canlısı kıvrımları ile özdeşleşir.

Norwegian artist and designer Sigve Knutson's modus operandi reflects a childlike sensibility. His process is driven by the pure joy of manifesting an object without any prior plan or design. His approach to object design employs the same free-hand technique used in his drawings. Each object he creates is unique and results from a process led by experimentation, spontaneity and an intuitive use of tools. Knutson adheres to an unpolished approach to design, opting for basic tools, obsolete materials and his bare hands to shape wood into earthy objects. The organic designs that Knutson develops using archaic techniques can be identified by their rough surfaces, unrefined silhouettes and friendly curves.

Sigve Knutson
Ahşap Kili Sandalye, 2017
Wood Clay Chair

Ahşap, polistiren, PVA-yapıştırıcı |
Wood, polystyrene, PVA-glue
75 x 45 x 45 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Sigve Knutson
Ahşap Tabure No.1, 2019
Wood Stool No.1

Huş ağacı | Birch wood
43 × 20 × 20 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Sigve Knutson
Ahşap Killi Masa, 2017
Wood Clay Table

Ahşap, polistiren, PVA-yapıştırıcı |
Wood, PVA-glue, polystyrene
58 x 55 x 55 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Guillermo Santomà
TOILETSINK, 2022

Porselen, alçı, RGB LED ışık | Porcelain,
plaster, lime and RGB LED lights
140 × 90 × 130 cm
İdili Tabanca Koleksiyonu | Collection

İspanyol mimar, tasarımcı ve sanatçı Guillermo Santomà'ya göre, inovasyon ancak mevcut olanı bozarak mümkün olabilir. Evrim ve dönüşümün "evrenin dili" olduğunu düşünen Santomà, bu bakış açısını günlük ve işlevsel nesnelere deneysel müdahalelerle ortaya koyar. *TOILETSINK* banyo tesisatını parçalara ayırır, lavabo ve tuvalet işlevlerini birleştirerek "melez" bir form ortaya koyar. Malzemenin az işlenmiş, ham görünümü, tuz kayası blokları ya da travertenler gibi doğal yapıları anımsatır ve alışkın olduğumuz parlak, pürüzsüz ve steril görünümünden uzaklaşır. *TOILETSINK* bu açıdan Santomà'nın konforu değil deneyselliği önceleyen, hazzı en gündelik nesneleri bile yeniden hayal etme gücünde arayan tasarım yaklaşımını gözler önüne serer.

According to Spanish artist, architect and designer Guillermo Santomà, innovation is only possible through the destruction of the status quo. He believes that evolution and transformation are the 'languages of the universe', continuously implementing this approach to his innovative inventions and functional objects. In *TOILETSINK*, he breaks down bathroom plumbing into pieces and reimagines a new design, where the toilet and the sink together form a "hybrid" structure. The raw look of plaster and porcelain is far from the typical smooth and sterile bathroom textures, and resembles natural formations like blocks of salt or travertines. *TOILETSINK* is a product of Santomà's progressive design approach that prioritizes experimentation over convenience and the joy in reinventing the most ordinary objects.

Willem Van Hooff
Furi Vazo, 2020-2021
Furi Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
41 x 23 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Hollandalı tasarımcı Willem Van Hooff, "iyi bir tasarımın onu fonksiyonel kılan bir zihinden, estetik gösteren bir bedenden ve ona ruh üfleyen bir karakterden oluşması gerektiği" fikriyle eserlerini üretir. Objenin ruhunun seri üretimin görünürdeki mükemmelliğinde kaybolduğunu düşünen Van Hooff'un tasarımları, organik şekilleri ve pürüzlü dokularıyla kilin doğal yapısını ve el yapımı seramik işçiliğini görünür kılar. Afrika'daki geleneksel su testilerinden ve tarih öncesi yapım tekniklerinden esinlenen Hooff'un *Esas Kaplar* serisindeki her bir vazo, on santimetreden incedir ve iki yassı kil parçasının birleştirilmesiyle oluşur. Van Hooff, geleneksel yuvarlak kapların yerine düz ve yassı formlar hayal ederek vazoların alışılmış tasarım prensibini değiştirir ve özgün bir dil ortaya koyar.

Dutch designer Willem Van Hooff believes that "a good creation needs to have a mind because it has to function, a body because it has to look good and a soul because it needs to have a character." He argues that the soul of the object often gets lost in the apparent perfection of mass production. His designs render visible the natural properties of clay and earthenware craftsmanship through organic forms and rough textures. Van Hooff's *Core Vessels* is informed by traditional ways and pre-historic techniques prominent in the production of water pitchers throughout Africa. Each vessel in the series is thinner than 10 centimeters and are produced by simply joining together two flat pieces of clay. Van Hooff gravitates towards flat forms instead of round ones to challenge the boundaries of standard ceramic ware, prompting a new dialect.

Willem Van Hooff
Lata Vazo, 2020-2021
LataVase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
26 x 58 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Lira Vazo, 2020-2021
Lira Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
35 x 42 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Rex Vazo, 2020-2021
Rex Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
39 x 35 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

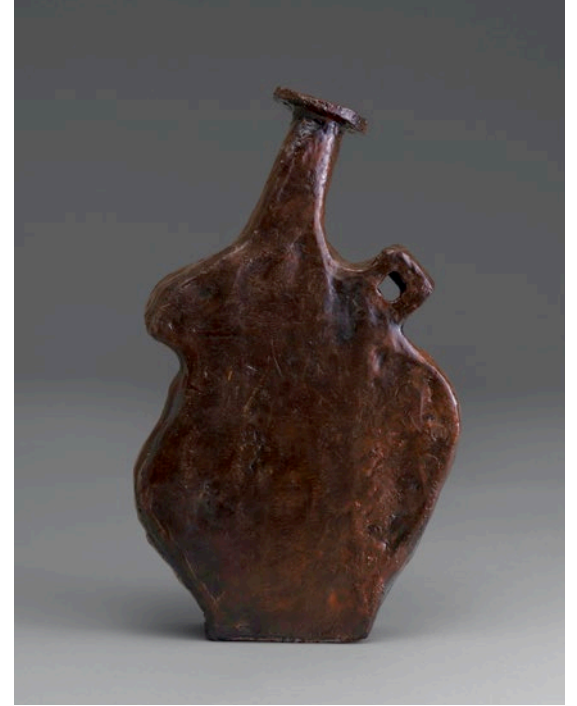
Willem Van Hooff
Maji Vazo, 2020-2021
Maji Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
49 x 31 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Gamia Vazo, 2020-2021
Gamia Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
49 x 42 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Dege Vazo, 2020-2021
Dege Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
43 x 41 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Nerva Vazo, 2020-2021
Nerva Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
41 x 48 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Bili Vazo, 2020-2021
Bili Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
38 x 48 cm
İdil Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Zito Vazo, 2020-2021
Zito Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
32 x 25 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection

Willem Van Hooff
Farik Vazo, 2020-2021
Farik Vase

Seramik, sırlı çömlek ve pigment boya |
Ceramic, earthenware, glaze, pigments
42 x 50 cm
İdli Tabanca Koleksiyonu | Collection"

İsviçreli sanatçı ikilisi Anne Wang ve Tim Söderström'ün kurduğu Kopenhag merkezli Wang & Söderström, üç boyutlu yazılım konusundaki deneyimlerini sanal, dijital ve fiziksel mecralar vasıtasıyla aktarır. *Physlab* serisi, deneysel ve yapay hareketlerden oluşan bir derlemedir. 3B yazılımlarla gerçek dünyanın fizik kanunlarını taklit eden dinamik imgeler yaratırlar. Seri, çiftin dijital ortamları deneyimlerken tecrübe edilen duyular arası geçişlere olan ilgisinden doğmuştur. Mermer bir yüzeye özenle dizili farklı şekil ve boyuttaki vazolar hızla çarpan bir top tarafından kırılır ve parçalara ayrılır. İnsan yapımı vazoların pürüzsüz mükemmelliği ve güzelliği, haz veren bir müdahaleyle bozulur ve yok edilir. Video, fiziksel unsurların dijital ortamda birleştiği ve yeni bir boyut kazandığı deneysel bir laboratuvar gibidir. Objelerin maddi ve dokunsal özelliklerinin iki boyutlu bir ortamda gerçekçi bir şekilde temsil edilmesi, fiziksel kuvvetleri gerçek dünyadan sanal düzleme aktararak teknolojik gelişmelerin mümkün kıldığı dijital-fiziksel bir deneyimi izleyiciye sunar. Wang & Söderström, bu iki dünyanın birbiriyle çalışmadığını, aksine insan deneyimini stimüle edip dünya algımızı derinleştirerek birbirlerini tamamladıklarını öne sürer.

Wang & Söderström
Physlab E, 2016

2400 x 480 px, 16:9 (Full HD) Format MP4
Wang & Söderström'ün izniyle |
Courtesy of Wang & Söderström

Wang & Söderström is a Copenhagen-based artist duo consisting of Swedish Anny Wang and Tim Söderström. The duo convey their expertise and experience in 3D softwares through digital, virtual and physical environments and sculptures. Their *Physlab* series is a collection of experimental and artificial event sequences. Using digital technology, they create images that mimic the laws of physics governing our reality. The series is derived through the pair's interest in working across senses when experiencing mediums with digital origins. In *Physlab E*, several vases of different shapes, sizes and colors, neatly arranged on a marble surface are slowly shattered by a moving tennis ball. The manufactured perfection and beauty of the vessels are disrupted and destroyed in an act of indulgence. The tactility of the material is manifested through a two-dimensional digital screen. The representation of such objects and actions in a two-dimensional plane opens the doors to a digital-physical experience. Wang & Söderström suggest that these mediums and worlds do not contradict but complement each other to stimulate and enrich the human experience.

Odunpazarı Modern Müze © 2024

Müze Direktörü
Museum Director
Defne Casaretto

Kurumsal İletişim
Corporate Communications
Bengü Kirkız Ergüven

Sergiler
Exhibitions
Zeynep Birced
Yağmur Elif Ertekin

Koleksiyon ve Envanter
Collections and Inventory
Belda Namdar

Görsel İletişim
Visual Communication
Amir Jamshidi
Mert Derneklioğlu

Editör
Editor
Rana Mengü

Sosyal Medya
Social Media
Nagihan Melike Demircioğlu

Eğitim Programları
Educational Programs
Ayşe Yaman
Buse Turan
Kaan İpekçi

Teknik Ekip
Technical Team
Kenan Uzunkaya

Mağazalar
Stores
Bengül Eren
Semih Uluboyar
Gizem Hisarkaya
Nisanur Gümüş
Büşra Esan
İsmail Çağrı Dağ

Muhasebe
Accounting
Sezgin Geridönmez
Mehmet Aktaş

İnsan Kaynakları
Human Resources
Murat Buzluca

Ehlikeyif — Creatures of Comfort

Küratör
Curator
İdil Tabanca

Sergi ve Katalog Metinleri
Exhibition and Catalog Texts
İdil Tabanca
Andrew Gardner

Sanatçı Metinleri
Artist Texts
Bala Gürcan
Büşra Mutlu

Çeviri ve Düzelti
Translation and Redaction
Ayla Jean Yackley, Emre Ayvaz, Matt A. Hanson,
Murat Erşen, Neyyir Berktaş, Rana Mengü

Kitap Tasarımı
Book Design
Amir Jamshidi

Photography
Fotoğraflar
Kayhan Kaygusuz
Barış Özçetin

Diğer Fotoğraflar
Additional Photos by
Ali Gülşener, Seppe Elewaut, Michaël Smits,
Sean Davidson, PEPE fotografia,
Thomas Joseph Wright, Marjorie Brunet Plaza

Yazı Karakterleri
Typefaces
Saint, Liza Dushnota, Studio Saint
Nuckle, Filip Matějček, Heavyweight

OMM - Odunpazarı Modern Müze
Şarkıye Mah. Atatürk Bul.
No: 37 26030 Odunpazarı
Eskişehir - Türkiye

omm.art
T 0222 221 27 37

ODUNPAZARI MODERN MÜZE